Rœung "Neang Chompathong"

(ប-២៩-៧-៣៧៦)

រឿងនាងជំពូថោងខ្មែរ

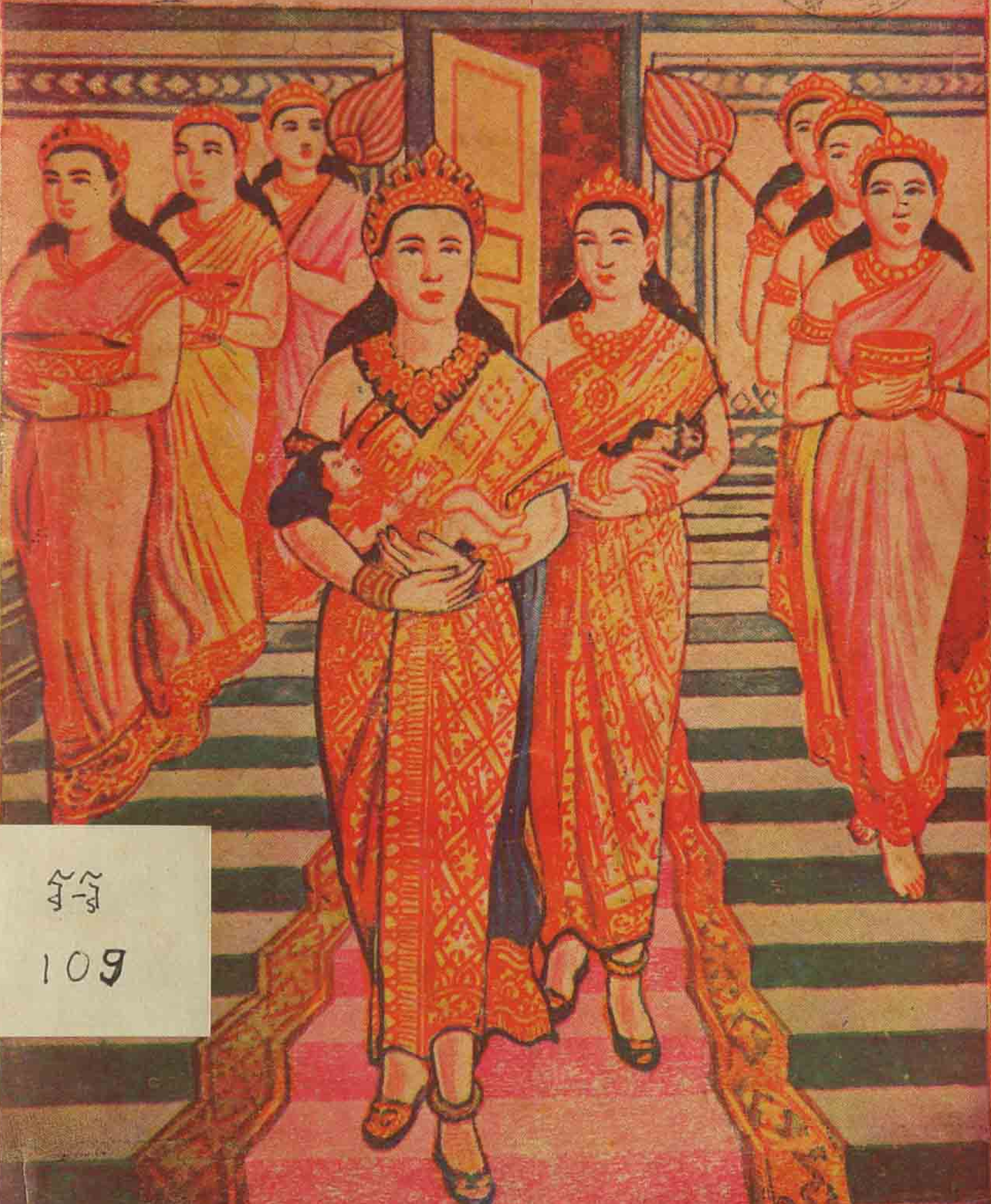

ទ-ទ
109

សៀវភៅដែលផ្សាយចេញពីគេហស្ថាន គិម-គី

ច្បាប់បង្រៀនក្មេង	១ សៀវភៅថ្លៃ	១០៛០០
ព្រះគោព្រះកែវ ទី ១ ដល់ទី ៧ ចប់ . . .	,,	៨៛០០
តេះផាដឹឌិន ទី ១ ដល់ទី ៧ ចប់	,,	៨៛០០
ទឹកពិស្ពាក់ ទី ១ ទី ២ ចប់	,,	៨៛០០
កាព្យកសាន្តបិត្ត	,,	៦៛០០
រឿងធនូបៀង ទី ១ ទី ២ ចប់	,,	៨៛០០
រឿងជេញជ័យ	,,	១២៛០០
រឿងអាឡាដាំងមនុស្សម្នាក់ទិញចង្កៀងទិព្វ	,,	១៤៛០០
រឿងព្រះសុធន នាងកែវមនោរា ទី ១ ទី ៤ ចប់	,,	៩៛០០
រឿងវិបុលសគ្រាមទី ១	,,	១០៛០០
,, ,, ទី ២	,,	១៤៛០០
,, ,, ទី ៣	,,	១២៛០០
នាងពីរដណ្ដប់ ពុទ្ធសែននាងកង្រី . . .	,,	១០៛០០
ព្រះបទុមគោរប់ ទី ១ ទី ២	,,	១០៛០០
,, ,, ទី ៣ ចប់	,,	១២៛០០
បងប្អូនពីរនាក់	,,	១០៛០០
ក្បួនភាយទឹងសំឡោកផ្សេងៗ	,,	១៥៛០០
ច្បាប់បង្ហាត់ទាហាន	,,	៥៛០០
រឿងជ័យសុរង្ស ទី ១ ដល់ទី ៤ ចប់ . .	,,	១០៛០០
រឿងព្រះមហោសថ ទី ១	,,	១០៛០០
,, ,, ទី ២ ទី ៣	,,	៨៛០០

1953 - 5
ARCHIVES NATIONALES
B. M - 235
80

ដោយខ្ទាបព្រះរាជសារផ្ញា ពុំគួរសោះសា
ហាក់ខ្ញុំប្រមាថសោតហោង ៗ ហើយអស់ពេជឃាដទ្រើសឃ្មួន
នាំនាងចរផ្គង ចុះបាកប្រាសាទសោភា ៗ
នាងយំផាលដំឪក កែកិតមហិមា
សស្រោបសស្រាកនេត្រនាង ៗ ស្រីវត្នសោកក្ដាក់យាសយាង
ទប់ព្រះកាយនាង ជេងជោងងោងអង្គពេកក្រៃ ៗ
ហើយថាឱព្រះវៀមថ្ងៃ ម្ដេចម្ដងនេះនៃ
ក្ទាំងក្មួចពាក្យសច្ចសត្តិយា ៗ ក្មួចទាំងពាក្យពីយក្សា
ក្មួចក្ដីស្នេហា សំឡុតសំឡាញមុនមក ៗ
ឱព្រះវៀមរាជពន្ទុក ម្ដេចឡើយស្ដេចយក
ពាក្យពីប្រាំពីរពុទ្ធិតា ៗ ម្ទេះសំផាលក្រៃក្រោធា
ពុំពីចារណា ទូវដោយសុភាពពិតត្រង់ ៗ
ប្រែប្រាស់លៃងលះបាត់បង់ ស្នូទ្យសម្ទាប់អង្គ
អញខ្ញុំពិតពុំករុណា ៗ ពុំដឹងកិច្ចកល់កាបផា
រីបុត្រពំនារ មិនដឹងផារសប្បុរៃខ្យ ៗ
ស្ដេចពុំផ្ទាបព្រះហឫទ័យ ពីបុត្រថ្មើមថ្ងៃ
បណ្ដូលបណ្ដោចសង្សា ៗ ឱស្ងួនខ្ញុំមខ្លួនត្រកាល
ម្ដាយឥតស្រយ៉ោល លើយល្ហៃទំនេទុក្ខា ៗ
ទុក្ខមួយព្យុះគៅនៃបា ទូវព្រះព្យុកា

ស្តែងស្តេចគន់ពាពណាសី ៗ ទូកមួយឯអាសុរី
គុណាធូនឥតបី សោតសឹងជាព្រះជីតា ៗ
ទូកមួយព្រះបិតាបា ម្តាយនឹងឃ្លាតឃ្លា
លំនៅទីទួលជួបជាក់ ៗ ទូកមួយមាសម័តរលក្ស
ក្តីនើយឥតអ្នក នូវដឹងដំណឹងសួនក្យា ៗ
ទូកមួយគិតឯអាត្មា ម្តាយមិញមានា
ប្រាកដនាថ្ងៃនេះហោង ៗ ប្រែប្រាសទិពសនេះម្តង
សំពុំបានសង ព្រះគុណព្រះករុណាថ្ងៃ ៗ
កាលនោះពេជឃាតទីភ័យ នាំនាងនាថថ្ងៃ
ទៅដល់មណ្ឌលពេនរត៍ រិទ្យាគក្កមាគិតក្តាត់
ឈោឈោតស្នុះស្នាត់ រត់មករហាមនេត្រនៃ ៗ
បំណងប៉ងបីនូវខ្សែ ដិបដនដប្រែតៃ
មូលមួយសម្តេចពន្ទិតា ៗ កាលនោះទាំង៤ក្សត្រា
គិលៀនថ្ងៃថ្វា យុធយល់សម្តេចម្ហេសី ៗ
ចរចូលក្រាបទូលក្សត្រី ប្រការរតល់អ្វី
ព្រះរៀមស្តេចធ្វើទោសា ៗ ទោះទោសធ្ងន់ស្រាលក្តីណា
អាលអ្វីក្រោធា ពុំរិះពុំរើនរកច្បាប់ ៗ
ជឿតែពាក្យនាងឯកសត្វ ហើយមកសម្លាប់
ស្រែកស្រែបសើរសោកា ៗ កុំព្រួយព្រះរាជចិន្តា

ខ្ញុំសូមទោសា
ក្រែងបានជួបគិតនេះម្តង ៗ
នាងស្តាប់កិលៀងសាសង
នាងអរក្តាត់ហោង
តាមតែនៅមានមេត្តា ៗ
បើកូនខ្ញុំសូនមរនា
នេះឥឡូវពផា
អាសាសូន្យសោះគុណទៅ ៗ
បើបុត្រពិសុទ្ធិរស់នៅ
គុណអ្នកនេះហៅ
ប្រោសប្រស់ឲ្យរស់ជន្មា ៗ
ខ្ញុំម្តេចនឹងក្តួចឡើយណា
ទូលទុកសិរលា
ដ៏ពបលុះដល់ជីវី ៗ
ក្សិណ្ណោះទាំង ៤ ភូមី
ផ្តាំអស់មន្ត្រី
នូវអស់ទាហានអាសា ៗ
កុំអាលឲ្យនាំធីតា
រុងអញយាត្រា
ទៅទូលក្រែងស្តេចប្រុសប្រាណ ៗ
ស្រេចទើបចតុក្សត្រក្សាន
ស្តេចលីលាថ្កាន
ចរបូលទៅទូលពុំលុង ៗ
បពិតសូម្មានព្រះអង្គ
ពុំបេរនូវទ្រង់
ករុណាសម្តេចមហេសី ៗ
ទោះទោសធ្ងន់ស្រាលម្តេចក្តី
សូមស្តេចប្រណី
អាចឲ្យសង្កត់ទេយ្យា ៗ
អាសូរព្រះប្អូនតំអារ
ប្រសើរសោភា
ឥតស្រីណាផ្ទឹមស្មើបាន ៗ
នាងទ្រង់នលាក់កល្យាណ
រកទៀតក៏គ្មាន
ប្រហាក់ប្រហែលស្រីថ្ងៃ ៗ
នាងនាថពបសាល្មមល្មៃ
លើសលើកញ្ញត្រែ

ប្រកបតាំងនៅរូបប៉ា ៗ ទោសទេពតាំងធកាមា
ឥន្ទ្រព្រហ្មនានា សោតសឹងសរសើរបារមី ៗ
ទឹងរកយល់ក្រកំបី យកទោសក្សត្រី
ដោយពាក្យប្រាំពីរធីតា ៗ សោតខុសដោយពាក្យបេដ្ឋា
ទឹងក្រុងអាសុរ ក្រែងកើតកោលាហលហាន ៗ
ទឹងកើតអន្តរកាប់អន្តរធាន ព្រស្ដុផងសត្វស្ថាន
កក្រើកអំពើកពេកពន់ ៗ ដោយតេជរិទ្ធិសឹងហុន
មនុស្សម្នាមហាជន នោះទឹងវិនាសក្សិណក្បៃ ៗ
ទោសតាំងព្រះបាទជៀសដៃ ពុំលែងឡើយនៃ
អំពល់អម្ពើគួរស្ញែង ៗ ទោះបីយើងទឹងខំខែង
តាំងតជាញដែង ពាធានូវពលយុងយួន ៗ
នេះឥឡូវក្សត្រយក្ខស្ដេចទ្រង់ គុណធ្ងន់ម្ដេចបង់
ព្រះគុណព្រះករុណាថ្លៃ ៗ យល់យើងឥតអធ្យាស្រ័យ
បំភ្លេចគុណនៃ ពុំដោយគន្លងធមិថា ៗ
កាលនោះដៃដេតកជា ស្ដាប់ ៤ ក្សត្រា
គំនិតគំនាប់អភិប្រាយ ៗ ហេតុតែសីលសិទ្ធិសាយ
ឲ្យក្សត្រពទ្រាយ វង្វេងពុំធ្វេងឡើយណា ៗ
ពុំដឹងខុសគាប់កាចជា មមីមហិមា
ព្រះសូរបន្ទូលឆ្លើយស្នង ៗ ជានៃហៃមហាជាបង

កុំបីសាសង | ទទួលទទៃនាយអាយ ។
ទោះបីក្សត្រយក្ខរិទ្ធិសាយ | ចិនទំបីទំលាយ
ទំលុះលើសលែងបុទ្ធី ។ | ហោមចាប់មនុស្សក្នុងធានី
តាមបុណ្យបារមី | ពិជ័យសង្គ្រាមបីនូវគ្នា ។
ពំផ្សងស្តេចយកកស្ត្រា | ប្រលក់គង្គា
ទទឹកទទេឥតសព្វ ។ | បើបងពុំឲ្យសម្លាប់
បូលបងទៅប្រាប់ | ឲ្យបរបន្តេញចេញឆ្ងាយ ។
កុំនៅទីទៀបនាយអាយ | កើតក្តៅក្រហាយ
អំពើអំពល់ពំក្សាន ។ | ក្សិណ្ណោះក្សត្រ ៤ ប្រធាន
សៀមស្មាត់ពុំហ៊ាន | ដំទាស់ទទឹងអាជ្ញា

បទកាក

ក្សិណ្ណោះក្សត្រា | ទាំង ៤ គ្រាបលា | បរបេញបុះថ្កាន
ដើរដល់ពេជឃាត | ព្រះបាទក្សត្រក្សាន | ព្រះទិស្សសងសាន
ប្រាយប្រាប់ទៅថា ។ | ហៃអស់ពេជឃាដ | ឥឡូវព្រះបាទ
ឥស្សរសិរសា | ស្តេចទ្រង់ព្រះក្សាន | មែនមានមេត្តា
ពុំឲ្យអស់គ្នា | សម្លាប់ឡើយហោង ។ | ស្តេចឲ្យបន្តេញ
ឲ្យទាំងបរបេញ | កំនៅនេះម្តង | តាមតែធីតា
យាត្រាត្រែបផ្គង | កុំឲ្យគ្នាផង | ប្រមាទនាងណា ។

ក្សត្រ ៤ ព្រះអង្គ ទឹកភ្នែកលលុង អាសូរដេយព្យា
បន្ទូលប្រាយប្រាប់ រៀបរាប់ថ្លែងថា អញ្ជើញយាត្រា
ចេញទៅនេះម្តង ៗ ខ្ញុំនឹងទូលលាស់ ចិតខំឲ្យណាស់
ហើយហាក់ខ្ញុំផ្គង យល់អស់ចំណេះ ខ្ញុំម្ទះហើយហោង
ស្រីរត់ប្យាស់ប្យង កុំអន់ចិន្តា ៗ ខ្ញុំវែងប្រណី
ឯកអង្គក្សត្រី ត្រេបដោយអត្ថា ប្រុងប្រាណប្រយ័ត្ន
សិងសតូនា ៗ ដោយដងមាគា កុំប្រហែសប្រាណ ៗ
នាងស្តាប់សំដី ចតុប្រកី ហើយនាងកល្យាណ
អាឯងកន្ទង នេះម្តងដ្បិតបាន រស់រួចផន្ទបាន
មែនមិនមរនា ៗ នាងនាថស្រីថ្លៃ បន្ទូលថាហៃ
ក្សត្រ ៤ អង្គា គុណនេះវែងធ្ងន់ ពេកពន់មហិមា
ស្មើព្រះបិតា បង្កើតនេះម្តង ៗ ពេជឃាដសោតស្តាប់
ស្រាយនាងប្រញាប់ ពុំលុង ឡើយហោង នាំនាងស្រីថ្លៃ
ដល់ព្រៃតម្តង អស់ពេជឃាតផង ក្រញូក្រាបលុតលា ៗ
អាណិតនាងក្រៃ បរបាកឃ្លាតឃ្លៃ ទៅតែឯកា
សឹងយុំសឹងសោក អាមោកគ្រប់គ្នា សុំស្មាទោសលា
នឹងនាងប្យាស់ប្យង ៗ កាលនោះធីតា ប្រសើរសោភា
រស់ដូចបំណង នាងពុំប្រែប្រាស់ លាក់លះព្រះបង
ហើយលីលាផ្គង ព្រះរៀមកជា ៗ ឡើងលើប្រាសាទ

ប្រសើរស្អាងស្អាត ខ្ញុំទូលថ្លែងថា បពិត្រព្រះអង្គ
សូមទ្រង់ករុណា ស្ងួនគ្រងរាជ្យ មេត្តាប្រណី ៗ
ទោសខ្ញុំធំធ្ងន់ ធ្ងន់ស្រាលក្តីហោង សូមព្រះចក្រី
លើកលែងទោសា មធុតាមេត្រី រួមរាក់បេត្តី
ជាខ្ញុំបាទា ៗ ខ្ញុំធ្លាប់ជាខ្ញុំ ព្រះអង្គឧត្តម
ជាម្ចាស់សិរសា ឥឡូវទឹងបាក លាកលះលីលា
ព្រះអើយប្អូនផ្សា ទ្រង់តឹងស៊ើរប្រែះ ៗ ប្អូនមិនដឹងខ្លួន
ថានឹងមកជួន ទុក្ខទោសដល់ម្ទេះ បាបអ្វីខ្វែង
ឲ្យទ្រង់ប្អូនប្រែះ ខានបាននៅនេះ នៃបទឹងដេផ្ទា ៗ
ប្អូនធ្លាប់ប្រតិបត្តិ អង្គព្រះរៀមរត ឥស្សរសិរសា
ខ្ញុំបង់នៅជឿ ខ្លួនបើក្យត្រា ស្មើព្រះបិតា
បង្កើតខ្លួនខ្ញុំ ៗ កាលនោះដេយ្យា ប្រាំពីរអង្គា
ពុទ្ធនាងនាថយុំ រង់ចាំងបង់ចិត្ត ខាំមាត់មុខមាំ
ពុំនៅសំងំ បរបេញយាត្រា ៗ ដើរដល់ទាញបិទ
ទ្វារមិញជាប់ជិត ហើយនាងថ្លែងថា ហៃអស់មន្ត្រី
សេណាសេនា ម្តេចពំនាំពា នៅថ្វីព្រងើយ ៗ
ព្រះអង្គស្តេចធ្មុំ ឲ្យអ្នកទោសយុំ សូរសព្ទល្វើយ ៗ
ពុំដឹងខុសគាប់ សៀមស្ងាត់កន្តើយ ពុំខ្លាចខ្លួនឡើយ
ទោសដល់អាត្មា ៗ កាលនោះមន្ត្រី ពុទ្ធនាងទេវី

ប្រាំពីរអគ្គា   គិតឯងខ្វបខ្វាប   អំណាចចេស្តា
ទើបទូលធីតា   នូវពាក្យមេត្រី ៗ   ស្រីរតឧត្តម
កុំស្តេចទួញយំ   លើមន្ទុល់ទី   ចូលអញ្ជើញចេញ
វិលវិញទៅខ្ចី   កុំម្ចាស់សិរសី   នូវនេះឡើយណា ៗ
សម្តេចក្សត្រី   នាងត្រុសំដី   ប្រាំពីរធីតា
នូវអស់មន្ត្រី   សេនីយោធា   បន្តេញច្នោះណា
ពុំឲ្យនាងនៅ ៗ   នាងរងអៀនអន់   ពង់ពោះស្រីតន់
រំជួលក្តាត់ក្តៅ   ល្អះល្អាចពេកក្រៃ   ហឫទ័យហ្មងសៅ
ខំបន្ទូលទៅ   ទាំងទាល់ច្នេះថា ៗ   ហៃប្អូនស្រស់ស្រិល
នាងទាំងប្រាំពីរ   ស្តែងស្តាប់សិនព   បង់ឥតទោសទេ
កុំមេគ្រោធា   ប្រោសបង់ឃ្លាតឃ្លា   ប្រការគល់អ្វី ៗ
បង់សោតសូមឈប់   ដ្បិតពន់ប្រលប់   ជួបចូលពត្រី
ទំពំព្រឹក្សព្រាង   ស្រាងឧណោទ័យ   បង់ចេញខ្លី
កុំព្រួយនាងថា ៗ   ឯព្រះភូមិន   ដៃដេតចក្រ
លុះត្រាវ៉ាជា   បរិបូណ៌មិនមាន   គ្រេមក្សាន្តចិត្តា
រង់ក្រេវក្រោធា   ទឹងនាងនារី ៗ   រង់ស្អប់រង់ម្នេញ
បន្ទូលបន្តេញ   ចូលហាងណាលី   ចរចេញឲ្យឆាប់
ប្រញាប់ម្នាម្នី   ហាងនៅហើយដី   វិតមិងមរនា ៗ
នាងនាថស្រីថ្ងៃ   រង់វិតគិតកៃ   ខ្លាចព្រះចេស្តា

ពុំហ៊ានដំអឹង	ទទឹងអាជ្ញា	ទ្រង់ព្រះបិតា
នឹកក្តុងហឫទ័យ ៗ	ឲអស្ចារ្យស្រល់	នឹងព្រះទសពល
ផ្ទែកក្រៅវិសែ	សំត្រូវកល់ស្នែ	អស់មេនោះនែ
អាចឲ្យក្សត្រថ្ងៃ	វង្វេងសោះសា ៗ	បើអញរបឹង
រឹងរូសទទឹង	ពុំទៅឡើយណា	សំអញក្សិនក្ស័យ
ប្រៃឡែដន្ទា	ប្រាកដកាលគ្រា	ឥឡូវនេះម្តង ៗ
ហើយវរដេយ្យា	ទួញទូលលាតលា	ព្រះបាទព្រះបាង
ព្រះសើយស្តេចនៅ	ខ្ញុំទៅហើយហោង	កម្មខ្ញុំ ៗ រង
ទុក្ខតាមវេក ៗ	ក្សិនក្សត្រីថ្ងៃ	បរបុះឃាតខ្ទី
យាងយាសយាត្រា	ដល់នេតសស្រាក់	ស្រោចស្របក្ត្រា
ជ្រុះសឹងចម្ប៉ា	មាសមានដំឡៃ ៗ	នាងចយាត្រា
តែនឹងវិឡា	ដិតដោយក្សត្រី	កាលនោះសោតណា
ទាសាទាសី	សោយសោកពេកក្រៃ	អាណិតក្សត្រី ៗ
ខ្លះរត្តូរត់តាម	ទឹកភ្នែករហាម	ពេបមាត់វែងខ្វី
ខ្លះគកឌុក	ថាម្ចាស់សិរសី	ឃ្លាតបាកបុរី
ខ្ញុំសូមទៅផង ៗ	នាងបន្ទូលថា	គំបីអស់គ្នា
តាមទៅឡើយហោង	ហេតុកម្មអញឯង	ពីព្រេងចាំចង
ចូលរិលវែងផ្គង	កុំតាមឡើយណា ៗ	អស់ទាំងទាសី
លុះព្រុសំដី	នាងនាថថ្ងៃថ្វា	ពុំហ៊ានតាមទៅ

ឈប់នៅវេហា ទុញទាល់ទុក្ខា ដោយនឹកអាល័យ ៗ ខ្វះយំថ្ងូរថា

ឱម្ចាស់សិរសា ចាកចោលយើងនៃ យើងខ្ញុំកំព្រា
ព្រួញប្រាណាពេកក្រៃ សមខានយល់ថ្ងៃ ថ្ងៃនេះហើយណា ៗ
ខ្វះថាឱម្ចាស់ មិនគួរបើប្រាស ព្រាត់យើងពល់គ្នា
ពីថ្ងៃនេះទៅ នឹងបានអ្នកណា ដូចម្ចាស់សិរសា
ព្រះទ័យល្អក្រៃ ៗ ហើយអស់ទាសា បបួលគ្នីគ្នា
រើសបំប៉ាវ ដែលជ្រុះពីឱស្ឋ ដោមស្រស់សុវណ៌
តាមមាគាព្រៃ បានហើយថ្ងូរថា ឱយើងខ្ញុំយល់
ផ្កានេះល្អសល់ ពីព្រះឱស្ឋ ផ្អិនផ្អៅសោភាន់
សុវណ្ណបំប៉ា ភ្ជិនដូចធីតា ឈ្ងុយឈ្ងប់ល្អបល្អង
ឱធំភ្ជិនដែល ប្រហើរប្រហែល ស្រីស្រស់ប្រិះប្រៀង
ហាក់បានយល់អង្គ ផូផង់ម៉ត់ម៉ង់ ពិដោកន្ទង
ដាងអស់បុប្ផា ៗ កាលនោះអស់ស្រី វិលវឹងមកខ្ញី
លំនៅអាត្មា រង់ទុក្ខពុំក្សាន្ត មែនមានចិន្តា
អាឡៃដេយ្យា ប្រសើរសួស្តី ៗ

បទព្រំគិត

យើងនៅទិទានពី វរក្សត្រសុវណ្ណា
នាងត្រៃបទឹងវិឡ្យា ពិតពុំដឹងទីដម្បូន់

ហើយនាងរិះគិតថា ព្រះមាតាទ្រង់ពុំទាន់
ជ្រាបហេតុត្រូវស្រពន់ ទៅទូលឲ្យជ្រាបសេចក្ដី ។
វិទ្យាព្រមនាងនាថ ត្រេបសង្វាតបរបូលខ្ចី
កាលនោះអស់ទាសី របស់នាងសព្វឯកា ។
តែងតាមមើលបំណាំ រត់ស្រាំឈរវេក
ស្ដីត្រែគោះទៅថា រិះរកពនមកមិនខ្លាច ។
បំបរបង់បន្ដេញ វិលមកវិញអាងអំណាច
បបេសនៅមិនខ្លាច ខ្ទួនទឹងខ្សែនៃដន្ទា ។
បួរបេញ ៗ ទៅធាប់ នៅទឹងស្លាប់
ឥឡូវនោះណា យើងទូលព្រះពជា
ពិតពុំរស់រួចជីវិ ។ នាងស្ដាប់ហើយនាងខ្លាច
ពិតពំអាចចូលទៅខ្ចី ខំលោមមេទាសី
ថាហៃនាងសូមមេត្តា ។ នាងឲ្យអញទៅដល់
ព្រះទសពលពីរអគ្គា ឲ្យជ្រាបហើយអញលា
ពីរព្រះអង្គបរបេញហោង ៗ ទាសារង់ខឹងខំ ថានាងកុំចូលនេះម្ដង
យើងទូលហើយយល់ឆ្គង ពុំលែងឡើយលុះនៅខ្សែ ។
នាងស្ដាប់អស់មេនោះ ក្រោធទ្រគោះពន់ពេកក្រៃ
នាងនាថកាំងកិតកៃ ហើយនាងវិលវិញយាត្រា ។
នាងចូលក្នុងព្រៃព្រឹក្ស ទួញសន្ទឹកសោយសោក្កា

ទុបាបុត្តពុំភារ　　បាត់ពំយល់កាលនោះម្តង ៗ
ស្ងួនឡើយទោះក្រោយ　　ទុក្ខទាំងឡាយម្តេច ៗ ហោង
លែងបាបុត្តស្ងួនគ្រង　　មាសបូលមករកម្តាយព ៗ
គ្រាន់បានយល់មុខអ្នក　　ថ្ងៃរលាក់តាំងបិតា
ឲ្យម្តាយល្ហែទុក្ខា　　សោះសោយសោកសល់សែនធ្វី ៗ
ស្ងួនឡើយបើជ្រាបដល់　　ព្រះទសពលក្រុងកាសុរី
សំស្តេចក្រេវក្រោធក្រៃ　　ពុំប្រណីយកទោសា ៗ
ប្រើអស់ពួកយក្ខយុង　　ចោមចាប់អគ្គបីតាបា
ហើយនូវក្រុងភាព　　នឹងវិនាសកាលនោះម្តង
ម្តាយនឹងគិតប្រណី　　ដល់ព្រះបីតាបាហោង ៗ
ក្រែងពុំប្រែរម្ងង　　ពីទុក្ខទោសព្រោះអាសុភ ៗ
ម្តាយគិត ៗ បម្រែង　　ដូចគេដែងដេកឧក
ហាក់ពុំមូលនូវគ្នា　　ក្រិក្រក្រៃនឹងទុកដាក់ ៗ
ក្របើនឹងទូលពិត　　ក្រមួយឥតបើនឹងលាក់
តែងតោងជាប់ជំពាក់　　ជំពិនពេកពុំដឹងបើ ៗ
នឹងស្មៀមនឹងបាត់មាត់　　យល់ពុំស្ទាត់អស់អំពើ
ពិដឹងរកកលធ្វើ　　ម្តេចឲ្យបានសុខឡើយហោង ៗ
កាលនោះឯវិឡា　　យល់ធីតាសោកកន្ទួង
ទួញទៅបុត្រស្នែស្នង　　វិឡាលួងលោមទៅថា ៗ

អ្នកមាសថ្លៃឧត្តម អ្នកកុំយំសោកបុត្រា
នាងខ្ញុំទឹងធានា នាំទៅរកបុត្រពីសី ។
ដ្បិតខ្ញុំបានយុងយល់ ដោយកិច្ចកលអស់មេស្រី
ប្រាំពីរកេន្តី កាលបំពត់ពងបុត្រា ។
ពដាក់ទឹងហិបស្រេច ហើយនាំត្រេចត្រង់ព្រឹក្ស
ទៅកប់បុត្តពំងា ក្រោមនិគ្រោធមួយធំសល់ ។
ខ្ញុំតាមលងលួចមើល ដឹងដំណើរនូវកិច្ចកល់
ហើយខ្ញុំបានសំគាល់ នាទីស្ថាននោះជៀងជាក់ ។
នាងស្ដាប់វិទ្យាស្ដី វរក្សត្រីត្រីព្រួចភ្ញាក់
អរឯងឥតទុកដាក់ បន្ទូលទៅថ្កានវិទ្យា ។
នាងងើយបួលនាំបង ទៅនេះម្ដងឆាប់រួសរា
អាសូរបុត្រពំងា យូរក្រែងខ្សែជន្មជីវ៍ ។
វិទ្យានាំនាងនាថ ត្រេចគគាតខំខ្វាតខ្វី
ដើរដោយថ្នល់ទួលទី រុករកពងបុត្រពំងា ។
វះផ្លូវវិមពមសល់ រកពុំយល់និគ្រោធា
ដែលកប់នៃព្រះមហា អគ្គសារពេជពុំទន្ទូល ។
ពីរប្រាណខំយាត្រា កាត់ព្រឹក្សាឆ្លងចេញចូល
វិទ្យាវែងទឹកធ្ងស់ ដោយពុំយល់ដូចបំណង ។
ឯនាងនាថស្រីថ្លៃ វិងកិតកៃក្រែកន្ទុង

ទុញទល់ទុក្ខទៀតហោង　　អួលអាណិតអាណាថា ។
កូនអើយម្ដាយលំបាក　　ដើររកអ្នកមាសពំនារ
អស់កលពំយល់ជា　　បុត្របណ្ដូលថ្លើមចិត្តនាយ ។
ជាបម្ដាយអ៊ូដល់ម៉ឹង　　ទ្រូងតាន់តឹងស្ទើនឹងធ្លាយ
ទុស្សន ៗ នោមឆាយ　　ព្រាត់ពីកាយដូច្នេះណា ។
ម្ដាយពុំទាន់យល់មាស　　ម្ដេចមកប្រាស់ព្រាត់អាសារ
ឯកោកន្ទអត្ថា　　សំវេទនាឫក្សណាក្សយ ។
ឱកូនកែវវរលក្ខ　　ក្រែងអារក្សទេព្រ័ក្សព្រៃ
បំបាំងបាបុត្រថ្ងៃ　　ពិតពុំឲ្យយល់នេះម្ដង ។
ក្សេណ្ណោះវរជាយា　　នាងសង្វាបទួលផ្សង
បពិតទេព្រក្សត្រផង　　ដែលរក្សាព្រះព្រៃព្រឹក្ស ។
ទោះតាំងទេពសោឡ្វោះ　　សួគិត្តខ្ទង់ខ្ទស់ ៗ ពន្ទឹក
អ្នកកើយអញខ្ញុំទឹក　　អាទិស្ថានកាលនេះម្ដង ។
ដ្បិតខ្ញុំមានទុក្ខក្រៃ　　សូមអ្នកនាំអញខ្ញុំផង
ឲ្យយល់កូនសួនគ្រង　　ដូចចិត្តខ្ញុំប៉ងប្រាថ្នា ។
នាងផ្សងស្រែបជូនថៃ　　ក្សេណ្ណោះឯនាងវិទ្យា
គំបន់អស់ទេព្តា　　ថាបពិតទេពថ្វាថ្ងៃ ។
បើអ្នកនាំឲ្យយល់　　បុត្រនិមលកាលនេះនៃ
គុណអ្នកនោះធ្ងន់ក្រៃ　　ខ្ញុំនៅសងគុណអ្នកណា ។

ខ្ញុំឯងកាប់ប៉ាំ   ខ្ញុំនឹងពាំថ្វាយទៅ
ប្រាកដពុំមោសា   សូមអ្នកជួយកាលនេះហោង ៗ
កាលនោះហេតុបារមី   វរក្សត្រីថ្ងៃប្រះប្រង
រំជួលទេព្វតាផង   នាំបង្ហាញបុត្រពីសី ៗ
វិទ្យាយុងយល់ស្ពាន   ទីដែនដានអរអស់ក្តី
បូលហ្កានទិគ្រោធខ្ទី   រួបស្រមាស់ស្រមាប់ផង ៗ
នាងនាថបរបូលជិត   យុំអាណិតបុត្រវរវង្ស
ស្រយុតស្រយាកអង្គ   ទៀបទល់ក្បែរជន្ទដីរី ៗ
តេជៈហេតុសក្កា   រាជកុមារថ្ងៃពីសី
បំណោរជាជិនស្រី   គឺសម្មាសម្ពុទ្ធប្រាសាំ
ក្យណ្ណោះវីធទី   ដោយបារមីហាក់បម្រែះ
របើកបែករយះ   ផុសទាំងហិបចេញមកខ្ទី ៗ

បទកាក

នាងបើកហិបបាន   យល់បុត្រកល្យាណ   ល្អល្អះប្រពៃ
យល់ទាំងព្រះខាន់   កៅទាន់សរដៃ   ព្រះម្កុដមាសមៃ
កម្រាលបុត្រា ៗ   សង្ហាកកង   អន្ទាមសូរង
កន្ទុលទេព្វា   ភ្ញីផ្ទុកប្រាសប្រាល   រន្ទាលថ្ងៃថ្វា
បែងចាំងអង្គា   ត្រចះព្រោងព្រាយ ៗ   នាងអរឱបបុត្រ

ប្រានប្រុសពិសុទ្ធ គៀកកិតព្រះកាយ ថើបថៃអស់អង្គ
ប្រតិយ៉ន់ឆោមឆាយ ប្រលឹងមាសម្ដាយ ម្ដាយអរក្ដាត់ណា ។
ឱស្ងួនត្រកាល ស្ងួតសាប់សង្វា ថ្ងើមថ្ងៃពាំងា
ល្អដូចន្ទពូគុណ ទិព្វតនសោភា ម្ដាយយល់មុខបា
បណ្ដូលហឫទ័យ ។ ស្ទើយល់ព្រះភក្ត្រ ព្រះបីតានាក់
មាសមិត្តនោះនៃ ទុក្ខម្ដាយគ្រាន់ស្បើយ គ្រាន់ល្ហើយហឫទ័យ
តែនៅថប់ក្រៃ នឹងព្រះបីតា ។ ឱកូនមាសថ្ងៃ
ទោះម្ដាយក្បិនក្សយ លែងមួលនឹងបា អាសូរកំសត់
ទូរគគកំព្រា ព្រាត់ព្រះបីតា ពីតូចក្ដាត់ហោង ។
ម្ដាយឥតស្ដុកា អ្វីជាត្រកាល ចង់ដៃស្ងួនគ្រង
មានតែព្រះទុំរង បញ្ចាង់ឥតហ្តង ចង់ដៃបារហោង
ឥឡូវនេះណា ។ ប្រសិននៅស្រុក មួលមួយដំនុក
ឮយគោឮយកា តាំងបីទសពល បានយល់មុខបា
សំស្ដេចករុណា មិនឲ្យមានផ្គង ។ កិលៀងមេនុំ
អកយាយចាស់ទុំ រួមរក្សាគ្រង បំពេប្រួបដៀង
សូរសៀងរំពង ថ្នាក់ថ្នមត្រកង បុត្រស្ងួនសង្វា ។
ឥឡូវនេះម្ដាយ ឯកឯងនៅអាយ ត្រមោចកំព្រា
ម្ដាយនៅក្នុងទុក្ខ ឥតសុខឡើយណា ទឹងបានអ្វីជា
សម្រាប់បុត្រហោង ។ អ្នកមាសផ្អិនផ្អៅ កូនន្ទីយបារបៅ

ឲ្យផ្អែតនេះម្ដង កម្ឯងឲ្យចាក លះលាក់បង្គង
អាចឲ្យយើងវង ទុក្ខទោមនស្សា ។ ម្ដាយរង់ប្រណី
កូនកែវពីសី បណ្ដូលស្នេហា ម្ទុះទឹងហ្មងសៅ
កំដៅសុរិយា ត្រូវត្រង់អង្គា ស្រពោនកន្ទង់ ។
កាលនោះវិទ្យា ថើបថៃបាទា រាជបុត្រស្នេស្នង
អ្នកមាសពំនារ កំព្រាឯកអង្គ ត្រកាលជាច្បង
លើសលើលោកា ។ ល្អម្ដេចអម្បាយ អស់អង្គទ្រង់ព្រាយ
ប្រហែលបីតា ទ្រង់ព្រះនរលាក់ ព្រះកក្ដ្រជ្រះថ្លា
ឥតខុសត្រង់ណា ទឹងចិត្តខ្ញុំនៃ ។ ក្សណ្ណោះធីតា
នាងសុវណ្ណា បន្ទូលថាហៃ នាងបញ្ចរ
ពុំងាថ្ងើមថ្ងៃ គុណគាប់ក្រាស់ក្រៃ ក្រឥងគណនា ។
អង្គសំបុត្រ ក្សណាកែ្សប្រាកដ កណ្ដាលអធ្វា
ឥតអ្នកទូវយល់ កិច្ចកលកាផ្ឈា នាងស្មើបីតា
បង្កើតកូនថ្ងៃ ។ ឥឡូវយើងបាន យល់កូនកល្យិយាន
រស់រួចពុំក្រៃ ហើយយើងនឹងទៅ លំនៅវិញនៃ
រិះរិងចប់ក្រៃ ក្រកាត់ស្នេហា ។ បើយើងនឹងទៅ
ព្រះបីតាចៅ សឹងហុនការ អាសូរកូនស្ងួន
ខ្ញុំមខ្លួនពំនា ដើរដោយអធ្វា លំបាកឥតបី ។
សឹងខ្មោចបីសាច រាជកូតផងក្ងាច ផ្ដន្ទាយាយី

ហើយហាលថ្ងៃក្ដៅ ហួនសៅសំបី នៅកើតព្យាធី
ជម្ងឺរោគា ៗ មួយបើយើងនឹង ត្រឡប់វិលវិញ
ព្រះរៀមរាជា ម្ដេចឡើយព្រះអង្គ នឹងទ្រង់ករុណា
កាលក្រេវក្រោធា វង្វេងក្ដាត់ហោង ៗ សំត្រូវកលគេ
មែនមានមិនទេ ប្ញូកក្រែកទ្រូង ទៅហើយសំកៀរ
ប្រែខ្សែនេះម្ដង ក្រៃក្រក្ដាត់ហោង អស់ឯងពីក្ដី ៗ
កាលនោះវិទ្យា សាសង់ទូលថា បពិត្រក្សត្រី
បើនាងនឹងទៅ ហោមហៅអាសុរី ខ្ញុំសោតឥតបី
ទទឹងឡើយណា ៗ បើទៅព្រះបង់ ខ្ញុំយល់ថាធ្គង
មិនដូចសព្វគ្រា ស្ដេចត្រូវកលគេ ឲ្យប្រែចិន្ដា
ស្រឡាញ់តែជា ប្រាំពីរនោះនៃ ៗ ល្គិកបើពុំអត់
ស្ដេចឲ្យធ្វើគត់ ពិឃាដក្សិណក្ស័យ អាសោចអាសារ
ឥតការទេនៃ ព្រះបីតាថ្ងៃ ពុំជោបទេយ្យា ៗ
មួយបុត្រឧត្ដម ជាទេអ្នកកុំ ព្រួយព្រះចិន្ដា
ទោះទាំងព្រះបង់ ទ្រង់ជោបកាលណា ទៅមូលនឹងគ្នា
ប្រាកដក្ដាត់ហោង ៗ នាងស្ដាប់សំដី ពាក្យវិទ្យាស្ដី
បែងបះសាសង់ នាងបន្ទូលថា វិទ្យានេះម្ដង
យល់គាប់ក្ដាត់យោង ដូចពាក្យនាងថា ៗ បើច្នេះយើងទៅ
ព្រះបីតាហៅ ហោមពង្សយក្សា នាងនើយស្ដាយពេក

អស់ឯកចិន្ដា	ពិតពុំមូលគ្នា	ស្អាក់ស្មើចម្បែង ៗ
បន្ទូលបោះនៃ	អួលអន់អាឡៃ	ព្រះនេត្រហូរហូង
ននៀលច្រាស់ច្រាន	អន្ទះអន្ទែង	ទ្រង់ព្រះកន្សែង
សោយសោកាក្រែ ៗ	ព្រះសើយប្អូនលា	ប្អូនឥតអ្វីជា
កស្ដុតាប្រែពៃ	មានតែបូជា	ចម្ប៉ាមាសមៃ
ពីព្រះឱស្ថថ្ងៃ	ទុកតាំងអាត្មា	ក្រែងព្រះពន្ទុក
ស្ដែងស្ដេចត្រេចរក	រៀងដោយមាតា	ពុំបានយល់អង្គ
បោះបង់ឃ្លាតឃ្លា	យល់តែបូជា	គ្រាន់ស្រានអាឡោះ ៗ
ព្រះមាសឧត្ដម	ជាទីងនាំខ្ញុំ	ចរដួនផ្ទុកផ្ទោះ
សួរព្រះបីតា	មាតាខ្ញុំនោះ	ឥឡូវម្ដេចបោះ
បង់សៀតស្ងួនសល់ ៗ	ព្រះសើយប្អូនទៅ	តាំងទុក្ខគាត់ក្ដៅ
អួលអន់អំពល់	អំពើកម្មកាយ	ព្រេងនាយមកផ្ដល់
ផ្ដាច់ឲ្យប្អូនទល់	ទុក្ខធ្ងន់សោកា ៗ	ព្រះមាសឧត្ដម
កំសត់ទីងខ្ញុំ	ពីមុនមិញណា	កាលកំពានយក្ខ
អប្បល័កនោះវា	ដេញដំពជា	អង្គីសំក្រៃ ៗ
ប្អូនឲ្យពិភាក	សូទគ្រងរួមពក់	រស់រួចពីភ័យ
បានជួបជាគូ	នៃបនៅមូលមៃ	ព្រះបីតាថ្លៃ
ទ្រង់ព្រះករុណា ៗ	ខុសគាប់គួរអត់	គិតកាលកំសត់
កុំយកទោសា	ម្ដេចជឿពាក្យគេ	ស្រាយស្រែមាយា

នេះសំរេច ខ្ញុំឯងក្រាស់ក្រៃ ៗ ពីដួចប្អូនបាន
មូលមួយរួមស្ថាន ព្រះមាសមហាថ្ងៃ ពុំដែលឲ្យអាក់
ថ្នាំងថ្នាក់ព្រះទ័យ លុះគ្រានេះនៃ និពស្ត្រចាកឆ្ងាយ ៗ
ឲជាតិនេះខ្ញុំ ប្រាស់ព្រះបរម ននាថពន្រាយ
សូមសព្វជាតិក្រោយ កុំឲ្យឃ្លាតឆ្ងាយ នៃបទិត្យរួមកាយ
ជាគូស្នេហា ៗ នាងទួញសព្វគ្រប់ ប្រាស់ប្រានសន្ទប់
ក្រោមដើមព្រឹក្សា ពុំភ្ញាភ្ញាក់អង្គ យូរលង់ក្ដាត់ណា
ឯបញ្ចាព កែកិតឯងសល់ ៗ បូលជាស់ទាញទង់
រង្គីអស់អង្គ នៃនាងនិមល សៀមស្ងាត់ជ្រងុំ
ពិតពុំភ្ញាក់ដល់ តិបឡើយរងទុល ទុកទៀងទួញថា ៗ
អម្ចាស់បុណ្យច្រើន អញ្ជើញគោះឡើង បំបៅបុត្រា
បើសៀមសូន្យសោភៈ អត់ដោះប្ចេះណា នឹងបានក្សីណា
គ្រាន់បៅសោះឃ្លាន ៗ វិឡ្យារិងយុំ តានតឹងក្រៀមក្រំ
ទល់ទប់ពុំបាន ដល់ដួលសន្ទប់ ចំប្រែបនាស្ថាន
ហេតុផ្សិតដោយមាន ប្រណីបុត្រា ៗ កាលនោះឯអង្គ
ត្រកូលពូជពង្ស រាជនរស្សា អ្នកនឹងបានត្រាស់
ប្លាស់ប្លងលោកា នាំសត្វសង្ខ្យា ជាក់ដល់ត្រើយហោង ៗ
លុះព្រះមាតា នៅនាងវិឡ្សា សន្ទប់ជាម្ដង
ទ្រង់ព្រះបិត្ដា សច្ចាសូមផ្សង អស់ទេពប្រាក់ផង

កាលនោះឯងណា ៗ បពិតទេព្រាក់ រិនរិទ្ធិសក្តិ
នូវទេពទេវ សូមអ្នកស្តែងស្តាប់ សាសព្ទសព្វា
អញខ្ញុំកាលត្រា ឥឡូវនេះនៃ ៗ បើខ្ញុំនូវបាន
ត្រាស់ពោធិញាណ អនាគតនៃ ឥឡូវមាតា
សោភាប្រពៃ សន្ទប់ក្សិណក្ស័យ នូវនាងវិទ្យា ៗ
សូមទេព្យតាំងនោះ ជ្រោមជ្រែងជួយដោះ ទុក្ខខ្ញុំនេះណា
ឲ្យព្រះជិនី ក្សត្រីថ្លៃថ្លា នូវនាងវិទ្យា
ភ្ញាភ្ញាក់ស្មារតី ៗ អ្នកផ្សងតែម្ល៉ោះ ពួកកាលនោះ
ហេតុព្រះបារមី កក្រើកសក្កោ ទេវាធិបតិ
ស្តេចហោះចុះខ្ចី ដល់ដែនកស្យផ ៗ យកគន្ធីអប់
ទឹកទិព្វត្រឡប់ ស្រោចស្រប់ដោយ្យា នូវវិទ្យារី
ដោយក្តីមេតា នាងភ្ញាក់អង្គ៉ា អាលជស់ឡើងថ្វាត់ ៗ
ក្សិណព្រះសក្កោ ទិព្វទេពទេវ អន្តរធានបាត់
ហៀវហោះវិលថ្កាន វិមានរុំរត ក្រេមក្សាន្តសល់ក្តាត់
នូវស្នំស្នេហា ៗ ឯអង្គក្សត្រី ប្រសើរស្រស់ស្រី
នឹងនាងវិទ្យា ពុំក្បែព្រះជន្ម ស្រីតនឡើយណា
ដោយបុណ្យបុត្រា ជួយជូននាងហោង ៗ នាងអាទុនទុប
ថ្នាក់ថ្នមក្រសោប បុត្រាស្នេស្នង ថើបព្រះកត្រា
ចរចារសាសង សន្ទើយនេះម្តង ម្តាយក្បែជន្មា ៗ

ហេតុម្តេចឡើយបាន រស់រូបវិញ្ញាណ នេះសំបុណ្យបា
ជួយជនជីវិត ឯងឥតសង្កា មាសម្តាយ ៗ មហា
អរក្រៃកន្ទួង ៗ នាងនាថឥតសៅ បីបុត្របំបៅ
ឥតឯមានហ្នង ពុំលុងឡើយណា វិទ្យាឯងហោង
ក្រួញក្រាបទូលស្នង ព្រះពជពន្ទិតា ៗ បពិតយូរលុង
អញ្ជើញព្រះអង្គ ស្តែងស្តេចលីលា ចរត្រេចដម្រង់
សឹងហុនពជា អាសូរបុត្រក្ងា ថ្ងើមថ្ងៃកល្យាណ ៗ
បើនៅលង់ក្តាត់ ក្រែងកើតដម្កាត់ ព្យាធិពុំក្យាន
នាងស្តាប់វិទ្យា ចរចាសងសារ នោះនាងកល្យាណ
ព្រមព្រះចិន្តា ៗ ស្រាបស្រេចពុំ.បុង នាងនាថវរវង្ស
បីបុត្តពុំងារ ហើយនាងអង្វរ អស់ទេពទេព
អធិដ្ឋានលា នាងទឹងចេញចរ ៗ បពិតទេព្តា
ទាំងជកាមា នៅព្រឹក្សក សូមអ្នកនាំនា
យោគ្រាឲ្យបរ បូរជល់នគរ សឹងហុនបីតា ៗ
ហើយឲ្យខ្ញុំបាន មូលទឹងក្សត្រក្បាន្ត គម្តែងក្រឡា
ខ្ញុំរៀបប្រជាប់ ឆាប់ ៗ ដូចថា ភ្ញីផ្កាបូជា
ពុំឃ្លាតឡើយហោង ៗ រឹងវិទ្យា សឹងបែបបទ់ថា
ពាក្យពេជឥតគួង បើបានដូចចិត្ត យើងគិតប៉ុនប៉ង
អស់ពាក្យពេជផង ពុំភ្លេចឡើយណា ៗ ហើយក្សត្រីថ្ងៃ

ចរចាកឃ្មាតឃ្មៃ　និគ្រោធព្រឹក្សា　នាងពរភជបុត្រ
ពិសុទ្ធស្នេហា　ឯបញ្ញព　នាំនាងចរខ្វី ៗ

បទភុជង្គ

ស្រីថ្ងៃដើរព្រៃព្រឹក្សា　ស្បូវស្វាតបន្ទា
ញញ្ញារញៀតញឹក ៗ　ព្រះទ័យមៃ ៗ សន្ធឹក
ផ្អូកផ្អេះរលឹកព្រះរៀមរាជា ៗ　សៅហ្មងតុះតង់បាទា
រអាមរអាសផ្គៀកក្រំក្រៃ ៗ　នាងនាថលេចរាលចូលព្រៃ
នឿយណាស់ល្ហិតល្ហៃស្រពោនកត្ត្រា　ព្រៃព្រឹក្សស្មោមស្ងំក្រុខា
លូតលាស់ផ្លែផ្កាលន្ទុនទន្ទន់ ៗ　ពាលព្រេចលាយលេចដើមដង
សុក្រំក្រួចបងសក់សេមាន់មៀន ៗ　មាំងឃុតរមុតទូរេន
សេដៅម៉ាក់ព្រេងម៉ាក់ប្រាង់បេកផេះ　ក្តាំង៉ោកតិកាកាកេះ
បេកទុំបេកទេសល្អបល្អងកេសសរ ៗ　រំចាករំបេកគុយគ
ទាំងឪទម្ពរពេលស្រឡៅ ៗ　ត្រាចត្រសក់កោះព្រះក្នៅ
មរុំម្រះព្រៅពោនពោផ្អាវផ្អង ៗ　ក្រៀលក្រពង្រុករុង
ដៃខ្លាក្លែងគង់ឪលោកលាំងលៀប ៗ　នាងទ្រួនក្រញូងបង្ក្រាប
ចាន់ចារដើងចាបឪដ្រឹងដែរដ្រែ ៗ　ដកពរដកពាយទូរផ្កែ
ស្រែងស្រល់អន្ទ្រអង្កោលអង្កាញ់ ៗ　ផ្តៀកផ្តៅតាត្រៅប៉ផិញ
គគីត្រឡាញ់ត្រឡាតត្រឡក់ ៗ　ស្តីស្តៅបង្គៅសម្រែក

សម្រាមចំបក់ស្ទុតស្តៅដែរប្រេះ ។ នាងយល់ទួញទល់ទង់គិះ
ក្រឹកក្រលផ្អូកផ្អិះសែនសោយសោកា ។ ដើរដល់នាច្នេដលសា
ទិករង់ជ្រះថ្លាជម្រាលត្បូងខ្សែច ។ បក្សាវេកាហើរហិច
ចាបព្រាបប្រពេចត្រដៀវរិចលរយ ។ ទោមទុងសំកុងវៀនពយ
ហិចហែលប្រញាប់លលើលើនៃកែ ។ មាន់ទោមាន់ទឹកមាន់ព្រៃ
បចាតប្រវៃប្រឡំកាសា ។ ក្អែកទឹកប្រវិតទទាទទាស់បក្ខាទន្សាបទិមទុំ ។
រលកហើមកប្រជុំ   ទាំងតួយាសយុំស្ទូរសត្វរមួង ។
សៀនក្បៀនដើងទៀនត្រយង   គ្រៀលចង្អៀលខ្សែងលោតដេញចង្វា ។
ស្ទិតចៅតាពើសារិកា   រំពេច្ឆេត្ធាហើរស្កាត់រកត្រី ។
កុកគ្រានកុកក្រកវៃព   ស្ទាំងស្ទុះហើរវៃកណ្ដាលកេក្រាម្ចា ។
មើលអកសំកុកទូវនា   ចាំចាប់មច្ឆាឆាបឆក់ហើរទៅ ។
ត្របៀកកាំៈហើរស្ទុងស្ទៅ   ក្ងោករកនៅសំដីងនុក្ដី ។
កដបបទាវឈ្នោលញី   ពាំកស្ដុចំណីប្រចុកកូនវា ។
មើលទៅហាក់ដូចព្រះមហា   បពិតករុណាវែងថ្មមប្អូនស្រី ។
សោយផលសុកលប្រក្រតី   ស្និតស្នាលៈបតីសំណេះបរបារ ។
ក្អែកទឹកស្មោញខំមហិមា   មុចប្រែកគគ្នាក្របាមអស់ក្អែក ។
ក្អែកគោកហើរមកហើយស្រែក   ទៀវទីទុយខ្វកសកសៀតពូនពង ។
កុងព្រៃសត្វរែកន្តង   ស្រែកចៀនទ្រហ៊ុងស្រង៉ាត់អគ្វា ។
ខាងស្តាប់សាសត្ថៈទោះណា   ព្រយព្រះទេយ្យាគិតដល់ជនី ។

ដោរដលនេត្រសោតសែនថ្លី ដើរដោយទ្លួលទីចូលបតស្រះស្រង់ ៗ
ស្រីថ្ងៃប្រពៃវរវង្ស ចរចុះទៅផ្គងផ្តួតទឹកបុត្រា ៗ
រូបស្រេចសម្តេចដេយ្យា គង់ម្លុបព្រឹក្សាល្ហិតល្ហៃត្រដាក់ ៗ
ព្រះពាយផាត់ផាយត្រសៀក ស្រីស្រស់វរលក្ខបំពៅបុត្រក្សា ៗ
នាងខ្វាចអស់សត្វអម្រិគ្គា ពុំអាចចរចាសៀមស្ងាត់ទាំងថ្លី ៗ
តេជះហេតុបុណ្យបារមី ពន្ទុកជិនស្រីលើសលើលោកា ៗ
ត្តៅដល់មន្ទល់អាស្មា សម្តេចឥន្ទ្រាចោមចៅធិបតី ៗ
ប្បុតស្រេចស្រុតមកខ្ញី ដល់មន្ទល់ទ័នាងនាថថ្វាថ្ងៃ ៗ
និម្មិតពជវង្គអាជាន័យ ល្អល្អះប្រពៃថ្វាយនាងដេយ្យា ៗ
នាងយល់អរសល់ក្តាត់ណា បីបុត្រស្នេហាឡើងលើរតថ្ងៃ ៗ
ទេព្តានាំនាងឃ្មាតខ្ញី ជម្រង់ទៅពួសឹងហុនសេម្ពា ៗ

បទកាក

កាលក្រោយក្សត្រី	ចេញចាកបុរី	ដៃដេតក្សត្រា
តើនចាកបន្ទុំ	សក្តិសំសោភា	ប្រដាប់អាត្មា
ស្តែងស្តេចទៅប្កាន ៗ	ឡើងគាល់បីតា	ទូវនាងសប្តា
ទៅប្រធាន	បង្គំវន្ទា	ទ្វេហាក្សត្រក្សាន
យល់បុត្រកល្យាណា	ត្រេកសោមនស្សា ៗ	មានព្រះជម្រាស់
សាសងត្រេកត្រាស់	ជន្តំងមីមា	ហៃស្ងួនត្រកាល

សង្ក្រស្នេហា ទៅទាក់គូផ្គួសា តើម្ដេចស្ងួនណើយ ៗ
ឯព្រះរាជបុត្រ ទុនអង្គលំអុត ប្រណម្យក្រកាយ
ទើបទូលក្សត្រា ថ្លៃថ្លាពន្រាយ អស់អត្តិប្រាយ
សូមទ្រង់ករុណា ៗ សូមទានខ្ញុំទៅ ដូចដល់ព្រៃជ្រៅ
ខេត្តខាន់អង្វា ក្រសព្វទិសទី គិរីបព្វតា
ជ្រុងជ្រោយនា ៗ ពិតពុំបានយល់ ៗ ខះខំពេកក្រៃ រករសាយដៃ
ដោយព្រៃទីទួល អស់ចិត្តពុំបាន វិលឋានមណ្ឌល
សូមព្រះទសពល ស្ដេចទ្រង់ករុណា ៗ មួយសូមព្រះបាទ
ព្រះបរមនាថ ជ្រាបព្រះទេយ្យា ដ្វាតក្រោយខ្ញុំទៅ
ព្រៃជ្រៅអង្វា នាងសុវណ្ណា ជាខ្ញុំនៅអាយ ៗ
បង្កើតទទបាទ ពុំត្រូវទឹងខ្នាត ច្បាប់បូរាណនាយ
ឈើផ្លែសម្រាល រាជបុត្រឯអាយ ពុំដូចតាំងឡាយ
អស់កូនគេផង ៗ កើតមកជាឈើ ប្លែកសល់ឥតបើ
គុនគិតនេះម្ដង ឲ្យអាស្រូវកាស គួរខ្មាសក្ដាត់ហោង
មុខមន្ត្រីផង គេនឹងនិន្ទា ៗ ខ្ញុំដឹងសេចក្ដី
ដោយនាងក្សត្រី ប្រាំពីរអង្គ ខ្ញុំបានបន្ដេញ
ឲ្យចេញយាត្រា បោះបង់ឃ្លាតឃ្លា ពីថ្ងៃម្សិលបាត់ ៗ
ពីព្រះនរបតី ស្ដាប់បុត្រភ្ញាប្រឹ ក្សិណក្សត្រីរត
ស្ដេចទ្រង់ព្រះក្រោធ ពិរោធពេកក្ដាត់ នឹងព្រះរាជបុត្ត

ពុំចេញវាចា ៗ ស្ដេចពុំត្រអាល ដំណើរដំណាល
អំពីគុជសា គិតតែកូនពៅ ចេញទៅទីណា
ញាតិព្រះទិស្សា បន្ទូលថាហៃ ៗ ចំពោះនៅជា
ឥឡូវម្ដេចថា សម្រាលហើយនៃ យល់ជាអស្ចារ្យ
ពិកលចិត្តក្រៃ អញវៃង៍សង្ស័យ ប្រាំពីរស្ត្រី ៗ
បុរបូពណា សឹងពុំដែលមាន នៅលើផែនដី
កើតកូនជាឈើ ដូចពាក្យវាស្ដី ដៀមេអប្រិយ៍
ចិត្តកាចឫស្យា ៗ មុនមិញសឹងយល់ កាលវាផ្ញើកល
ទិស្សាបៀមបុផា កាច់កេ្ដិតតខ្ទះ ទិកាសមហិមា
ម៉ឺងនៅដឿវា ពុំរកហេតុផល ៗ ម្ដេចផ្ញើស្រែស្រាល
តាមដោយចិត្តពាល ខុសត្រូវពុំយល់ នាងបន្ទូលម្ចោះ
នេត្រាជោផល់ អាណាតិនមល់ ស្រីសុវណ្ណា ៗ
បន្ទោសទោះហើយ នាងពុំកន្ដើយ ទូលទៅកស្ដារ
សូមទ្រង់ប្រណី តាមរកបុត្រា នាងទៅឋានណា
សូមរកឲ្យយល់ ៗ ធម្មិកពជា ត្រាស់ប្រើសេនា
ឲ្យប្រាប់ពួកពល រៀបរាជ្ជយាន ក្សត្រក្សាន្ដច្រើនកុល់
ស្ដេចចាកមណ្ឌល ទៅរកធីតា ៗ កាលនោះសេណី
៤ ក្សត្រឃាតខ្ទី ចរចេញចាត់ការ ត្រែកត្រាស់បង្គាប់
ប្រញាប់ម៉ឺម៉ា តាមព្រះអាជ្ញា សូរេចហើយនៃ ៗ

ក្រាបទូលព្រះបាទ ព្រះបរមនាថ ឥសូរជៀសដៃ
ស្ដេចជ្រាបពុំលុង ព្រះអង្គយាងវៃ នូវនាងនាថថ្លៃ
ព្រះអគ្គមហេសី ៗ ឡើងគង់លើយាន ស្ដេចចរចេញឋាន
នូវអស់មន្ត្រី ក្សត្រ ៤ អង្គា នោះណាសឹងលី
លាហៃភូមី ទៅទល់អត្ថា ៗ កាលនោះពុំលុង
ក្សត្រ ៤ ព្រះអង្គ កំលៀងក្សត្រា ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ
ប្រណម្យលុតលា រត់រកជ័យ្យា ប្រសើរស្រស់ស្រី ៗ
ទោះទាំងសេនា ស្រពន់យាត្រា សាយសព្វទិសទី
សូរសព្ទនិក តូចធំផងក្ដី ឈ្ងុបឈ្ងោសរកស្រី
កែវសុវណ្ណា ៗ ក្បិនខ្ទះទៅយល់ បូផានិមល
ដែលព្រះទេស្សា នាំទូលក្សត្រ ៤ ថែថ្នួនពាចា
ស្ដេចយល់បូផា ស្គាល់ជៀងជាក់ក្រៃ ៗ ហើយស្ដេចតាមដាន
អរឯងគិតស្មាន នឹងយល់ស្រីថ្លៃ ឃើញផ្កាក្រុះពាយ
ក្លិនក្លាយប្រពៃ វៀងផ្លូវនោះនៃ រងំខំយាត្រា ៗ
លុះដើរដល់ស្ពាន គប់បុត្រកល្យាណ នៅនិគ្រោធា
ឃើញអស្ចារ្យក្រៃ ធ្លល់ក្នុងចិន្ដា ហិបអ្វីចេះណា
យល់ផ្លែកអស់ក្ដី ៗ ស្ដេចចរចូលឋាន ហើយទើបក្សត្រក្សាន
ឲ្យបើកហិបខ្ចី ទតយល់សំពត់ ទាំងផ្កត់ថ្មីៗ ៗ
លោហិតនោះក្ដី ជិតដោយកស្បា ៗ ស្ដេចថាទេម្ដេច

អំពើកល់កិច្ច ហេតុអ្វីប្បេះណា នេះសំគេស្អប់
ដីកកប់បុត្តក្ងា នាងបរយាត្រា មកបានយុងយល់ ៗ
ហើយនាងនាំបុត្ត ថ្ងៃថ្វាពិសុត ត្រេចត្រង់មណ្ឌល
សឹងហុនយក្សា បីតាទសពល មែនមិនគួរឆ្ងល់
ប្រាកដក្ដាត់ណា ៗ ហើយស្ដេចឲ្យយក ហិបវិលវឹងមក
ក្រាបទូលក្សត្រា នូវព្រះជិនី នាងស្រីសច្ចា
សូមព្រះភជា ផ្សាបព្រះហឫទ័យ ៗ ទ្រង់ព្រះករុណា
ត្រាស់លើសិរសា យើងខ្ញុំនេះនៃ ឲ្យរកជីតា
ពំណើរថ្ងើមថ្ងៃ រករសាយដៃ ពុំយល់ដេយក្សា ៗ
យល់តែមណ្ឌល បូផារៀងរល់ នឹងហិបនេះណា
សំព្រះផន្ទតោ សេរបោទគ្គឡា រូបរស់ជន្មា
មែនមិនក្រនៃក្ស ៗ ដោយពិភាក្សា មិនក្លូនទរណា
ឯទៀតដទៃ ស្ពានមកកាយគប់ ក្រោមម្លុបព្រះជ្រៃ
ចំប៉ាមាសមៃ ជ្រះជុំមណ្ឌល ៗ ប្បេះតើនរណា
នឹងមានបូផា ដូចនាងនិមល បើដោយគំនិត
គួរគិតកុំឆ្ងល់ សំដៅមណ្ឌល សឹងហុនភាព ៗ
តីរពង្សក្សត្រថ្ងៃ ពុសប្តិសុមៃ ក្សត្រ ៤ ទូលថា
ព្រួយព្រះហឫទ័យ អាឡ្យៃដីតា ហើយស្ដេចមីម្ញា
រួសរាន់ទៅផ្គន ៗ ផល់ដើមព្រះជ្រៃ ចុះចាកយានថ្ងៃ

ពុំលុះឡើយហោង ស្តេចទតទីបាន ដែលវាននោះផង
ព្រះទ័យវិងវង ទុក្ខទៀតខ្លោចផ្សា ៗ នឹកកូនឧត្តម
មាសបាកហោលចំ បែងបង់ឃ្លាតឃ្លា នាំទាំងជន្មគោ
វរៅថ្ងៃថ្ងា ព្រាត់ព្រះអយ្យកា អយ្យកោឯអាយ ៗ
ស្ងន្ធើយម្ដាយមេ មិនដឹងសោះទេ ជាមាសពន្រាយ
ប្រសូតិរាជបុត្រ ពិសុតឆោមឆាយ ខំខិងនឹងម្ដាយ
ជាពុំករុណា ៗ មួយកូនព្រលឹង ទោះប្ដីខេខឹង
ខុសគាប់កាបជា គួរនាំសាសព្ទ មកប្រាប់ម្ដាយរា
ម្ដាយនឹងដេជា សង្កត់អាយនាយ ៗ ម្ដេចឡើយនឹងអាល
ក្រោធក្រៃផល់ផាល លាកលះចេញឆ្ងាយ ឲ្យម្ដាយវិសាវង
ទ្រូងតឹងស្ទើធ្លាយ គិតហើយរិងស្ដាយ ស្ដាយពិតពុំក្លួប ៗ
កូនកែវកល្យាណ ម្ដេចមកក្បត់ហ៊ាន ក្រោធក្រៃផល់គិប
បោលម្ដាយសោះសូន្យ ណោកូនស្គួតសាប់ យាងយាត្រាត្រេច
ទៅបាទបីតា ៗ ម្ដាយគិតថប់ខ្វាច ក្រែងខ្លាចបីសាច
រាជកូតមាយា មានម្រេញគង្វាល កណ្ដាលអទ្វា
យល់ព្រះចៅជា កុមារក្ដាត់ហោង ៗ នឹងបៀតផ្ដួនា
ជន្មគោពុំងា កើតជម្ងឺផង ឥតមានអ្នកណា
វេក្យាស្ងូនត្រង់ មាសម្ដាយ ៗ វង់ ៗ ទុក្ខទោមនស្ស
ម្ដាយអាសូរសល់ ម្នាក់ឯងទុពល ពុំមានគ្នីគ្នា

ស្រណេះស្រណោច ត្រមោចកំព្រា សំសោយសោកា
សស្រាក់នេត្រនាង ៗ ឥស្សូនប្រសើរ យំសោកបណ្ដើរ
ហើយខំឃាសឃាង់ ទឹកភ្នែកហូរល្ហែង ស្រោចស្របសារពាង
ឆ្ងាយទីងឃ្វាង ខានយល់មុខមេ ៗ ទាំងព្រះបីតា
នឹងសោយសោកា ផោផល់ឥតល្ហែ សញ្ជឹងសញ្ជុប
ថែរថប់ធ្វេសធ្វេ ហេតុមានក្ដីស្នែ រាជបុត្រប្រុសា ៗ
កាលនោះពុលុង ក្សត្រ ៤ ព្រះអង្គ យល់ព្រះភជា
ទាំងពីរសោយសោក អាមោកក្ដាត់ណា ប្រណាម្យទូលថា
បពិតក្សត្រថ្លៃ ៗ សូមស្ដេបំហើយ កុំសោយសោកឡើយ
ព្រយព្រះហឫទ័យ ពុំលុងទឹងបាន វិលថ្កានមកនៃ
ប្រាកដពេកក្រៃ ពាក្យពុំមោសា ៗ ក្សត្រីបវរ
នាងនឹងចេញចរ ពាក់ពឹងអ្នកណា មានតែអាសុរិន
ភូមិទូបីតា ដូចពាក្យខ្ញុំថា មែនមិនឃ្លៀងឃ្លាត ៗ
ក្សត្រយកក្យាមល់ ស្ដេចស្ដែងទ្រង់ធម៌ ព្រះទ័យល្អក្កាត់
យើងទៅបង្គ ប្រណម្យក្រាបបាទ ព្រះបរមនាថ
ខត្តិវង្សយក្ស ៗ គង់តែព្រះអង្គ លះលែងបោះបង់
ពុំទ្រង់ក្រោធា សំបាននារី វិលមកសៃមា កុំស្ដេចសង្កា
គ្មានក្ដុំព្រះទ័យ ៗ ធម្មិកភជា នូវនាងសុជ្ជា
ស្ដេចស្ដាប់សូម៉ែ គ្រាន់ស្រាកគ្រាន់ស្រាន ស្រយ៉ាលព្រះទៃ

ទើបត្រាស់ថាហៃ ពួកពលសេនា ។ ហាបទឹងសំពត់
ឲ្យដាក់រាជរត ទៅទុករក្សា ក្រែងបានជួបជួន
កូនស្ងួនពំនាំ ទឹងពិភាក្សា ជំនុំឲ្យយល់ ។
ស្រេចទើបព្រះបាទ ធម្មិកនរាជ នូវនាងនិមល់
គង់យានប្រពៃ វិលវៃមណ្ឌល ដល់ស្រេចទសពល
ចូលក្នុងវាំងខ្មី ។ ស្តេចដល់ប្រាសាទ ប្រសើរស្អាងស្អាត
សោយសោកសែនធ្ងួ មមាមមៃ អាឡៃបុត្រី
ហើយគិតប្រណី ព្រះរាជន្ទតោ ។

បទព្រហ្មគីត

កាលនោះព្រះបក្រិន បោមនរិនធិរាជា
ដៃដេតស្តេចគង់នា ប្រាងប្រាសាទប្រសើរក្រៃ ។
សោយសីលសាស្ត្រផង ព្រះបព្វាស់ប្បងត្រឹព្រះទៃ
ផ្អូកផ្អើសក្ខកអាឡៃ អាឡោះលន់ពេកពុំក្សាន ។
ត្រឹព្រួចអស់ឥន្ទ្រិយ គិតប្អូនស្រីថ្ងៃកល្យាណ
រំរិងទុបពុំបាន សែនសោយសោកក្រាបទិតនៅ ។
ស្រយុតស្ទុតអស់អង្គ ឡប់ឡៀនឡង់ខ្មោចផ្សាក្តៅ
ខេចិងខុសក្រែក្រៅ ក្រិតក្រមក្រែតក្សានថ្ងៃថ្ងា ។
បំបរប្អូនព្រលឹង ពុំរំពឹងពិចារណា

ឱប្អូន ៗ ពុំស៊ា មេបង់បង់បាត់ទីទៃ ៗ
ពុំដឹងមាសមេទៅ ទីលំនៅឋានណានៃ
ស្ដ្រើយបង់មមៃ មមាញឹករលឹកលន់ ៗ
មាសស្ងើយចិត្តបងឯង គិតរង្វេងក្រៃពេកពន់
បាបបង់បង់ប្អូនតន តនជាទ្រព្យហាបុទ័យ្យា ៗ
កាលនោះ ៤ អង្គក្សត្រ ចរចូលប៉ាត់វរវន្ទា
ថ្វាយផ្កាសុវណ្ណា ដែលព្រះឧស្សនាងនារី ៗ
ហើយទូលពីហិបដាក់ ដែលគេដាក់បុត្រភ្ញាប្រិ
សំពត់ទាំងផ្ទត់ថ្មី ផិតលោហិតនៅកស្យជា ៗ
ហើយទូលពីគេកប់ នាក្រោមម្លប់និគ្រោធ្នា
ស្ដេចជ្រាបក្នុងចិន្ដា ពីរាជបុត្រថ្ងៃត្រកាល ៗ
ឱសំពៅពំង៉ា នាំបុត្រាយាងកណ្ដាល
ព្រែព្រឹក្សទាំងអម្បាល ទៅសឹងហុនក្រុងបូរី ៗ
ឪពុកគិតស្មានថា កើតមកជាកូនអប្រិ
មែនពិតដូចសំដី មេប្រាំពីរទូលនេះណា ៗ
ស្ដេចគ្រោធក្រៃប្រាកដ ហើយរំអត់ក្នុងចិន្ដា
គិតកេ្ដ៍គេនិន្ទា ឥតបំណោះបាញ់កលស្រី ៗ
ស្ដេចខ្វាល់គង់គ្លួនគុំ ស្ងៀមសម្ងំសត្វរាទី
ប៉ងផ្ដេចផ្ដន្ធជីវី មេប្រាំពីរអង្គនោះណា ៗ

វន្តអស់ឥន្ទ្រ　ស្ដាប់សំដី៤ក្សត្រា
ទទួលយកបំពង់　រិនថែបប់ទុកទៀតខ្វី ។
ស្ដេចជាតុបំពង់　សុវណ្ណជាសាក្សី
តីមាត់មាសប្រិមប្រិយ　ឲ្យបង់យល់សោះស្រណោះ ។
ទុបង់ធំក្នុងពៅ　ជាប់បាំនៅរឹងតាឡោះ
ស្រយុតអស់ពង់ពោះ　ពិតពុំមានស្រោនទុក្ខា ។

បទកាក

យើងនូវស្រដី　ឯវក្សត្រី　នឹងរាជបុត្រា
គង់ព្រះរាជរថ　រន្ធតលេលា　កាលនោះឥន្ទ្រា
បំប្រញផ្លូវផង ។　ផ្លូវឆ្ងាយទៀងទេ　កំណត់មួយខែ
ទើបដល់ផ្លូវបង់　ត្រើបតែមួយថ្ងៃ　ធាប់ក្រែកនូវ
ដល់ស្រុកមួយហោង　ជិតបុរីសេមា ។　កាលនោះព្រះឥន្ទ្រ
ពោមហៅនរិន　ឥសូរស្នូគិ　ចូលចុតឆ្នេរស្រះ
ឲ្យព្រះពុទ្ធិតា　ចុះបាតរត្នា　សំដៅស្រះស្រង់ ។
នាងចុះទៅផ្គង់　ទឹករង់ថ្ងៃយុង　ផ្គតបុត្រស្នូនត្រើង
ថ្មមចើបសិរសី　ស្រដីស្នេស្នង　កូនទើយនេះម្តង
ជិតក្រុងភាព ។　ហៃកូនឥតសៅ　ស្នូនទើយបាបៅ
ឲ្យផ្តតហោងណា　ថ្ងៃល្ងាចស្រយាល　នឹងកាលយាត្រា ។

ថ្កានអយុកាព បុត្របណ្ដូលថ្ងៃ ៗ ក្បិននាងបំភ្លៅ
បុត្រតេចាមចៅ សូរេចហើយនៃ ឡើងលើកដរត
សង្វាតឆាប់ក្រែ បរបានដល់ញ្ញ ក្ដីពងសៃមា ៗ
ឯអស់យក្សយុង យល់នាងវិវង្ស អអឹងគ្រប់គ្នា
រួតរត់ទទួល ស្រើបស្រួលវន្នា ហើយហែរដេយ្យា
ដល់ប្រាសាទហាន ៗ ស្នំស្និតទាសា យល់នាងធីតា
ភិតភៃគ្រប់ប្រាន ប្រការកល់ម្ដេច នាងត្រេចមកប្ដាន
ឯកឯងពុំមាន សេណីសេនា ៗ ចូលមកបង្គំ
ស្រីរតនុត្ដម ទូញទូលថ្ងៃងថា ហេតុម្ដេចព្រះអង្គ
ត្រេចត្រង់យាត្រា តែឯកអង្គា ប្រការកល់អ្វី ៗ
ព្រះវៀមកជា ស្ដេចគង់ឯណា ឃើញតែក្សត្រី
នាងស្ដាប់កាថា ទាសាទាសី អៀនពុំស្រដី
តបទៅឡើយណា ៗ តរបុត្រកល្យាណ លីលាឡើងប្ដាន
ប្រាសាទសោភា ក្រញូំក្រាបះក្រាមបាទ ភូវនាថបីតា
សែនសោយសោកា កាលនោះភាសុរី ៗ ស្ដេចចុមប្រាំ
ឱបបុត្រពំនារ ប្រសើរស្រស់ស្រី នូវព្រះជនតា
សេដ្ឋាធិបតី ស្ងួនគ្រង់បេតី សួរសោកម្មីម្នា ៗ
ហៃស្ងួនស្ងួតសាប់ ប្រការកល់ម្ដេច មេមកឯកា
សំមានហេតុអ្វី កូនស្រីព្រាប់ក ឆាប់ ៗ បីតា

នេះនឹងបង់ជីវ ៗ នាងសុវណ្ណា ទូលទាំងសោកា
អួលអាក់ដញ្ជឹង ព្រះទ័យបង់លាក់ ស្តេចយក្ខក្សត្រិវង
ចិតចំផណ្តឹង ខ្ជាន់ ៗ ជាម្តង ៗ ហើយវរក្សត្រី
ទូលក្រុងអាសុរី ពីដើមទំនង ទូលកាលព្រះបាទ
ទនាបប្រាស់ប្រង ស្តេចលីលាផ្គង ទៅទាក់គុជ្ជសា ៗ
ទូលពីខ្លួននាង នូវក្រោយស្តេចយាង ប្រសូតិបុត្រា
ហើយនាងសុរីល ប្រាំពីរអគ្គា ធ្លាក់ឈើធ្វើជា
កូនកាលនោះហោង ៗ ទូលកាលយកបុត្រ ថ្ងៃថ្កាពិសុត
ទៅកប់ទៀតផង ទូលកាលក្សត្រក្សាន វិលថ្កានមកផ្គង
នាងទាំងនោះហោង ក្រាបទូលក្សត្រា ៗ ទូលកាលព្រះអង្គ
ខ្វាល់បំបរបង់ ដោយពាក្យគេថា ទូលកាលនាងស្តេច
ត្រេចចរយាត្រា ទូលកាលវិទ្យា ដឹងដើមបុត្រថ្ងៃ ៗ
អង្គឹសំកូន ក្សិនក្ស័យសោះសូន្យ កណ្តាលព្រឹក្សព្រៃ
គុណនាងវិទ្យា នេះណាធ្ងន់ក្រៃ នាំខ្ញុំទៅវៃ
យកបុត្រពុំឆា ៗ ខ្ញុំបានបុត្រស្រេច ខ្ញុំយាត្រាត្រេច
ថ្កានព្រះបិតា ហេតុបុណ្យសំភា កុមារថ្ងៃថ្កា
ព្រះឥន្ទ្រកាឡា ពាជរត់មកថ្វាយ ៗ ខ្ញុំឡើងលើរត់
បរបានកំណត់ ថ្ងៃមួយដល់អាយ សូមប្រោបទេយ្យា
ក្សត្រាពន្រាយ កើតហេតុនូវនាយ ដ្បិតគេបុស្សា ៗ

បទពំនោល

កាលនោះអាសុរិនពជា ជ្រាបដូច្នោះណា
ស្តេចខ្វាល់ពន្ទឹកពេកក្រៃ ៗ ហាក់ក្តៅឆេះឡើងវិសៃ
ពុងពោះហឫទ័យ រន្ធត់ទាំងព្រះអង្គា ៗ
នេត្រប្រាលបីរន្ទាលក្តា សេញស្វាញទន្តា
សំបុសំបើមកំរោត ៗ ក្រោធក្រៃក្សត្រថ្វីប្រឡោត
ស្វាញស្អុះលោលោត កំរើកទន្ទ្រំបាទា ៗ
ហាក់ផ្កាប់បីត្រឡប់កស្រធា អស់អង្គយក្សា
រដើបរដួលគិតក្រៃ ៗ បើកបន្ទូលទៅថាហៃ
កូនស្ងួនមាសថ្លៃ សំលួតសំឡាញ់បីតា ៗ
កុំមេថប់ថៃសោកា មេមើលកាលគ្រា
ឥឡូវឲ្យយល់ស្តែងជាក់ ៗ ធម្មតាក្សត្រាសិទ្ធិស័ក្តិ
ថ្កើនថ្កានប្រតិយក្ស សំបូណ៌សំបត្តិសក្តិតា ៗ
ដែលពោលពាក្យពុំសត្តិយា កកូតបរា
កហិកកុហកពុំត្រូវ ៗ ទោះខិងខុសគាប់ម្តេចកូវ
គួរគិតឲ្យត្រូវ បរំបូរណក្សត្រា ៗ
ម្តេចឡើយផល់ក្រេវក្រោធា ពុំយល់យើងជា
ឥពុកផល់ប៉ុនធុលី ៗ គួរខ្មាស់អស់ពស្តមន្ត្រី

ស៊ីវក្សដីវី
ប្រាកដកណ្ដាលវៀនរុង ៗ
ក្សិណស្ដេចឲ្យហៅយក្ខយុង
សេនាបួនអង្គ
ដំទិតដំនៀស័ក្ដិសិទ្ធិ ៗ
ក្រៀវក្លាហៅហ៊ានបីពន្ទឹក
មិនមានក្បកក្បឹក
នូវសិកសត្រូវនានា ៗ
ស្រវឹងបីរបឹងសោះសា
ឈ្នះសឹកច្រើនគ្រា
ហ៊ានក្លាម្នោម្នះនឹកភ័យ ៗ
ធាត់ធំដូចក្នស្កុមស្ក
សិងហុនចូដៃ
បំបាក់បំបបសតូហាន ៗ
ក្សិណោះក្សត្រយក្ខប្រធាន
ស្ដេចត្រាស់ទៅថ្កាន
ទាំង ៤ មន្ត្រីយក្ខយុង ៗ
ហៃយក្ខសិទ្ធិសក្ដិទ្រនុង
ចូលធាប់កំលុង
ប្រាមប្រាប់អស់ពលយក្ស ៗ
ទៅចាប់ហេមន្តភាព
ផ្កាញឲ្យមរនា
វិនាសកុំឲ្យរស់បាន ៗ
ទាំងរាស្ដ្រទាំងក្សត្រដប្រធាន
ភូវកុំឲ្យមាន
សេសសល់សំណល់ឡើយណា
ចាប់ទាំងដៃដេតបុត្រា
នូវនាងសច្ចា
សម្ដេចព្រះវរជិនី ៗ
ចាប់ទាំងធម្មិកភូមី
កុំមានប្រណី
ពិឃាដសម្លាប់ជន្មា ៗ
ក្សិណោះទាំង ៤ សេនា
ស្ដាប់ក្រុងយក្សា
មានព្រះបន្ទូលប្រើប្រាណ ៗ
ប្រណម្យទ្រាស់ឆ្លើយទូលថ្កាន
បពិតសូម្នាន
យើងខ្ញុំទឹងយកអាសា ៗ

កុំព្រួយកូនព្រះទេយ្យា ខ្ញុំនេះធានា
ចេញទៅកំទេចព្រះបង់ ។ មនុស្សម្នាប្រជាពលពន់
សេនានៅអន្ត ឥស្សូរសម្បត្តិពជា ។
អត្ថិភាព ពលឯកយក្សា អ្នកអានវិទ្ធា
ក្រាបទូលសម្តេចចក្រី ។ ខ្ញុំហោះផ្លេកផ្លោះនុក្តី
ឯកអង្គកំបី ប្រាបមកនៅរកវេហ៍ពល ។
ខ្ញុំផាន់ហោមន្តមណ្ឌល ផ្សៀងផ្ញើលរបល
រំដើបរំជួលកិតកៃ ។ លុនលិចបាត់បង់ហ៊ានហៃ
ស្តុតស្ទាប់ក្បិនកៃ្យ សូន្យសោះទៅក្នុងសាគរ ។
សត្វផងពិទូនផ្ទាមមក ទឹងមានអំណរ
បរិភោគបំរែតឥន្ទ្រី ។ រុលមេឃយក្ខយន៍អាសុរី
ទូលព្រះនរបតី នរិនទនរេនភជា ។
ខ្ញុំទឹងយកដៃប្រ៉ា ការកើបមនុស្សម្នា
ពុំឲ្យសេសសល់មួយឡើយ ។ ផ្សិក្រាយក្បាឥតត្រើយ
នូវឯងថ្នាស់ផ្ញើយ សម្បាសម្បើមរិទ្ធីកៃ
បពិតហោមន្តនោះនៃ យល់ពុំស្មើដៃ
ពិជ័យសង្គ្រាមបីនូវគ្នា ។ ខ្ញុំហោះផ្លេកផ្លោះវេហាស៍
ស្មុសស្មយភាព មកថ្វាយសម្តេចនរបតី

តាមតែម្ចាស់សិរសី ភ្ញើកលម្ដេចក្ដី
ខ្ញុំខ្វិលនឹងតតេជៈដៃ ៗ យល់ថយយល់ថោករិទ្ធិជ័យ
តិចទឹងចិត្តក្រៃ ពុំគួរជាគួរឿនរុង ៗ
ដូចកលមមាចនៅមុង ជួរជាតិចិត្តចង់
រំលុតរំលាយអាគី ៗ អាយុកាលយក្ខយង់ជរិទ្ធី
ទូលថាកុំប័ ព្រួយចិត្តនឹងនឿយយាត្រា ៗ
ខ្ញុំក្រោកឈរឈោងហត្ថា ពីកាយនេះណា
ឲ្យដល់ហេមន្តនាយនោះ ៗ ប្រាំគៀតប្រហោស
ឲ្យវិនាសអស់ ប្រឡៃប្រលុងមរនា ៗ
ហើយកើបទាំងផែនកស្រា ហោកហោះក្នុងមហា
សាគរនៃគម្ភីរ ៗ

បទកាក

ឯនាងនាងថ្ងៃ យល់យក្ខក្រោធក្រៃ គន្ធនគ្រប់គ្នា
នាងគិតតែខ្លាច អំណាចបេស្ដា ញាក់អស់អង្គា
អៀនទុនសិរសី ៗ នាងលើកទសក ទួញទូលអង្វរ
ពោមពៅអាសុរី សូមទានព្រះបាទ ននាថធិបតី
សូមស្ដេចប្រណី កូនកែវកំព្រា ៗ បំណោរពៅលង់
កូវកូនទីងចង់ កើតគេនិន្ទា ដំនៀលអស់ពស្ត្រ

ទាំងផ្ដាស់ទឹងថា ស្រីស្រើបពុំជា ហ៊ានសម្លាប់ប្ដី ។
មួយសូមប្រោសប្រាណ ជនតោកល្យាណ ទុរសពិសី
ពុំយល់ឪពុក កើតទុក្ខទៀតខ្ចី សូមស្ដេចប្រណី
អត់ទោសទៅហោង ៗ ទោះទឹងសម្លាប់ លុះនៅកណ្ដាប់
ព្រះហស្ថជាម្ដង តែថាសូមព្រះ លាកលះក្រោធផង
អាសូរស្ងួនគ្រង កូនតូចនេះណា ៗ ទាំងនេះកម្មខ្ញុំ
ឯងអាចឲ្យបំ បែងបង់ឃ្លាតឃ្លា ជាតិមុនមិញធ្វើ
អំពើពុំជា ជាតិនេះវេរា ដូចដល់នេះម្ដង ៗ
ប្រដូចស្រមោល តែងតាមអន្ទោល ពុំរួចរំលង
ហេតុនោះកុំគិត បង់ចិត្តបស្នង តាមដោយគន្លង
ព្រះពុទ្ធសាសនា ៗ ឯក្រុងអាសុរី ស្ដេចស្ដាប់បុត្រ
ទួញទូលបរោរ ក្សត្រយក្ខថ្កើងថ្កាន ទ្រង់ធមិក្ដាត់ណា
អាសូរធិតា ស្រាកស្រាន្តព្រះទ័យ ៗ ប្រណីកុមារ
ជនតោត្រកាល បុណ្យបារមីក្រៃ ស្ដេចថ្នមត្រកង
សាសងថាហៃ កូនន្ទើយម្ដេចនៃ ឯងគិតប្នេះណា ៗ
ឪពុកគិតទៅ អាសូតែចៅ កុមារមហិមា ឃើញតែមុខម្ដាយ
ឃ្លាតឆ្ងាយបិតា រឹងជាកំព្រា ត្រមោចនេះម្ដង ៗ
លោកដែលជាក្សត្រ មិនមានពាក្យសត្យ បញ្ឆោតលេងលង់
គាត់ស្ថានមេត្រី ឥតបីសាសង ប្រាយប្រាប់យើងផង

អាលក្រេវក្រោធា ៗ នាងទូលទៀតទៅ បពិត្រព្រះបៅ
សូមទ្រង់ករុណា ស្ដេចនឹងគិតឯង ពុំក្រែងចិន្ដា
មិនច្នោះមាទរ៉ ប៉ុំពីរនោះនៃ ៗ គេទូលញុះញង់
ឲ្យព្រះអង្គទ្រង់ ក្រោធក្រៃសែនធ្ងី អគ្គីខ្វាល់ឯង
ពុំឈ្វេងសេចក្ដី ទាំងនេះពៀរពី បរមជាតា ៗ
ក្សត្រយក្ខប្រធាន ស្ដាប់បុត្រកល្យាណ ទូលទើបក្សត្រា
បើកបន្ទូលឆ្លើយ កូនអើយកុំជា ទុក្ខសោយសោកា
ចប់ថៃឡើយហោង ៗ ឪពុកថៃទឹង មិនឲ្យព្រលឹង
កើតក្ដីសៅហ្មង លុះអស់ជីវិត ឯងឥតឲ្យឆ្គង
អាសូក្ដាត់ហោង ស្នេហបុទ័យា ៗ ហើយព្រះភូណៃ
លើកឱរសថ្វៃ ដាក់ដល់ឪរ៉ ថ្នមថើបព្រះភក្ត្រ
នៃអ្នកពុំងា ឱស្ទនជីតា ល្អម្ដេចដល់ម្ទេះ ៗ
ត្រកាលនឹងបុណ្យ ឥតអ្នកនៅប៉ុន មានមកដូច្នេះ
កបន្ទូវទេរ កាឡាវទេះ ហើយមានទាំងសេះ
ជួយជូនមកណា ៗ មានទាំងគ្រឿងទ្រង់ ប្រដាប់ព្រះអង្គ
ល្អល្អះសោភា ទាំងម្កុដព្រះខាន់ កៅទាន់សរថ្វា
ត្រកាលជាតិជា អស្ចារ្យក្ដាត់ហោង ៗ ហៃព្រះជនគោ
អញឮយុគោ អរក្រៃកន្ទង បាបានមកដល់
យុនយល់ដូចប៉ង អគ្គីនេះម្ដង សំក្សេដន្ទា ៗ

ឪស្ងួនកំសត់ តាចិនចំអត់ អាសូតែបា
ដោយចិត្តអំពើ សំរេចពីតា បាមិញមរនា
បង់បាត់ជីវី ៗ នេះម្តងតាគិត រិសរិងអាណិត
អ្នកមាសក្លាប្រី ពុំដឹងបើកាត់ ស្លាប់សត្វមេត្រី
អល់ឯកប្រណី លះលែងក្រោធា ៗ ពុំយូរលុងក្តាត់
ជិនុកបាថ្វាត់ មកថ្វាយវន្ទា នឹងបានជួបជួន
កូនស្ងួនសង្សារ មូលមួយនឹងគ្នា មិនលែងឡើយហោង ៗ
កាលនោះព្រះបាទ អយ្យកោនាថ ឲ្យមន្ត្រីផង
រើសរកមេទុំ ទាំងស្រីស្នំផង រើសរូបឥតគ្គង
ទ្រង់ឆោមឆាយា ៗ រើសទាំងត្រកូល ពូជពង្សអំបូ
ក្សត្រកាន្តថ្ងៃថ្វា ខ្លួនតូចសខៀវ រាងរៀវសោភា
ល្វាសល្វន់កាយា ព្រះកន្ត្របប្រែ ៗ យកតែដោះក្សំ
បីបំបៅសំ នឹងព្រះឱស្ឋថ្ងៃ ខ្លួនពុំសូវសារ
យល់ល្អប្រពៃ ទឹកដោះពុំប្រែ ល្ហក់ល្ហមពិសា ៗ
ទោះបីប្រែនាក់ ខ្សែត្បាញមានលាក់ នោះសោតសឹងជា
យកមកបំបៅ ព្រះចៅកុមារ ទឹកដោះពិសា
ផ្អែមក្រៃកន្លង ៗ សន្តាយរយាក យូរយាស្រប៉ាក
ពុំឈ្លៀងជាម្តង ដោះខ្វាក់ដោះញ៉ាំ មិនល្អឡើយហោង
ពុំសំគួរផង ព្រះរាជនតោ ៗ រើសទាំងកំលៀង

បំពេរជ្រួបជ្រៀង　សម្រាប់ព្រះពោ　ធិសត្វវរវង្ស

ទដុង្គុទត្តមោ ស្តេចជាអនុត្តា សាសត្ថសំខេយ្យា ៗ ហើយយក្ខយុនថ្ងៃ

ឲ្យរៀបចំដៃ　រាជបុត្រពុំងា　នូវរាជទិរស់

ព្រាណប្រុសថ្ងៃថ្វា　មុខមន្ត្រីត្រា　គង់គាល់រៀងរាយ ៗ

ប្រដាប់គ្រាន់គ្រប់　មើលមានម្ហាស្រេព　ក្មេងក្ជាត់ទាំងឡាយ

កក្រើកក្ខាយខ្ច　ខ្វាខ្វព្ញាយ　អឹងអាប់សព្វសាយ

ព្រុំពីរទេវ ៗ　ហើយថ្វាយនាមករ　បុត្ររតន៍បវរ

ស្តេចឲ្យហៅជា　ទ្រាយធិបេ៉ស　វិសេសសោភា

ព្រាមព្រឹធហោព　អរឲ្យព្រះពរ ៗ　ហើយថ្វាយកិលៀង

ទាំង ៤ ទទៀង　សឹងក្សត្របវរ　ឲ្យតែងពិភាក់

រៀមពក់គូច　ស្នេស្និតស្មោះសរ　ពិតពុំសង្កា ៗ

អង្គមួយប្រាកដ　នាមនៃសន្ធតិ　ពិចិត្ររចនា

ល្អល្អះបំណាប់　គួរគាប់សោភា　មួយឲ្យនាម្ចា

វត្តចិត្តប្រុះប្រួង ៗ　មួយទៀតឯកអង្គ　វង្ធបេសសូវង្ស

បន្ទាប់នោះហោង　ឈ្មោះនេតកុមារ　ពិសាលសួនគ្រង

ពុំដែលឲ្យគ្គង　ព្រះរាជបិន្ទា ៗ　បរិពារនារី

ស្នំស្និតទាសី　ណាស់ណាន់តៀបត្រា　ខ្ទះកាំខ្ទះប្រៀង

សំនៀងបរចារ　បន្ទូងព្រះមហា　បុរសរត្នថ្ងៃ ៗ

ស្ងួរស័ព្ទរងុំ　ពិរោះរណ្តំ　ក្រលួចព្រៃក្រ

ស្រងាត់ល្វេងល្វើយ ល្ហឹមល្ហើយវិសែ ស្រីសួគ៌ាលៃ
ប្រៀនប្រូបពានា ៗ ខ្វះបង់អង្រឹង បបកប្រលឹង
អញ្ជើញនិន្ទ្រា យោលហើយបំពេ កាយកៃហាត្ថ
ផ្ទៀងផ្គងកាន់គ្នា សរសើរបារមី ៗ ខ្វះបំពេថា
អ្នកមាសពំងា ត្រកូលជាតិ មាសសើយសម្រាន
ក្សេមក្សាន្តសួស្តី ស្កប់ហើយឡើងខ្ញី ស្រាប់ស្រងគន្ធា ៗ
គន់ទៅទឹកអប់ ឈ្ងុយឈ្ងុបត្រឡប់ សឹងគ្រឿងគន្ធា
ក្របេះបូងចន្ទ សោកាន់ថ្ងៃថ្វា អាងមាសមាលា
វាស់ដាំមុនី ៗ ស្រង់ស្រោចក្រសាល នូវអស់អម្បាល
ខ្ញុំប្រុសខ្ញុំស្រី ខ្វះតូចខ្វះធំ ខ្វះពុំបារី
ខ្វះទើបបួលថ្មី ពាលពេញក្រមុំ ៗ ខ្វះបីខ្វះថែ
ខ្វះលួងខ្វះព មិនឲ្យមានយុំ សំបូណ៌សម្បត្តិ
ស្ទួតប្ចត្រត្រសុំ ម្ចាស់សើយកុំយុំ សូមទ្រង់មេត្តា ៗ
មាសសើយស្រុកយើង រុងរឿងថ្កុលថ្កើង យឹនយសសក្តិតា
នគរជងៃ ចាញ់ដៃរុញរា មូលមកវន្ទា
ថ្វាយសួយអាករ ៗ ប្រទេសនានា ខ្វបខ្វាបបេស្តា
សម្តេចកូជរ ទ្រើសទ្រង់ពជរុំ បរមនគរ សាយសុខសាទរ
ល្បីល្បាញរុងរឿង ៗ ព្រះកេរព្រះយស ចរៃញ្ចូងខ្ពង់ខ្ពស់
បុណ្យបារមីថ្កើង សត្រូវខ្វបខ្វាប អំណាចម្ចាស់យើង

តាមតែចំនើង	បំណាំងចិន្តា ៗ	វៃនិពាទ
នេះនឹងបង្ខាន	ស្ទុះពុំបរបារ	យើងទូវបាយបែង
ថ្វាថ្វៃងពានា	ហេមន្តភាព	រដ្ឋពជជានី ៗ
ដៃដេតកជា	ស្តេចសោយសោក្កា	គិតព្រះមហេសី
ស្តេចពុំស្រស្រិទ	ផ្តេកផ្តិតមេត្រី	នឹងអស់ចាំងស្រី
ប្រាំពីរនោះណា ៗ	រឹងគិតរឹងខ្វល់	ពិតពុំស្រយាល
ក្នុងព្រះចិន្តា	សង្រេងស្រួលស្ងប់	សញ្ចប់កន្ត្រា
កាលណោះធិតា	ប្រាំពីរមហេសី ៗ	នាងយល់ព្រះបង
សោយសោកវីងវង	ទុក្ខសោកសែនធ្វី	នាងថ្វាយបង្គំ
ប្រណម្យស្វាមី	បពិត្រហេតុអ្វី	ស្តេចទ្រង់សោក្កា ៗ
ក្រែងយើងខ្ញុំផង	គាបឲ្យគ្គាំគ្គង	ទឹងព្រះចិន្តា
ឬមានបើខ្វល់	ពិគាល់ត្រង់ណា	ឬមួយរោគ្គា
បៀតបៀនព្រះអង្គ ៗ	ស្តេចស្តាប់ទំនូល	នៃនាងនាងទូល
ក្សត្រក្សាន្តវរវង្ស	ពុំបើកព្រះសូរ	បន្ទូលត្រេកត្រង់
រឹងទូលលោមលង់	ស្តេចពុំបរបារ ៗ	ឯអស់ក្សត្រី
យល់ព្រះបក្រី	ស្តេចពុំនាំពា	រឹងផ្អើញុកញក់
និចងក់មាយា	លួងលោមពជា	ផ្តេកផ្តិតមេត្រី ៗ
ស្តេចពុំបេតនា	អៀនអន់ចិន្តា	ស្ងៀមស្ងាត់សំដី
ក្រៀមក្រំស្រមេះ	ពង្វិសអប្រិ	ថុចថប់ថយខ្វី

ជជែកជុំគ្នា ៗ ខ្លះថាអញយល់ សំព្រះទសពល
ជ្រាបព្រះទ័យក្សា ស្ដាយពុំសម្លាប់ ឲ្យស្លាប់កាលគ្រា
នោះមិញសិនជា កុំទុកឲ្យនៅ ៗ នេះមន្តគិតខុះ
ការនេះនឹងចូស់ ដ្បិតគិតពុំត្រូវ បង់កេរ្តិ៍បង់ការ
អាសាអាស្រូវ ដំនៀលគេគូរ មានមិនឃ្លាតឃ្លា ៗ
កាលក្រោយអាចៅ ព្រះបាទចោមចៅ ប្លែកនឹងសត្វគ្រា
ពុំដែលនៅបាន រួមស្ថានស្នេហា សំព្រះពជា
ជ្រាបអស់កិច្ចកល់ ៗ ឲអ្នកឯណា នាំសុវណ្ណា
អាចឲ្យទៅយល់ កូនកប់កណ្ដាល អគ្គាទុរពល
អញគិតអញឆ្ងល់ ដឹងដោយនរណា ៗ ខ្លះមានយោបល់
ឆ្លើយថាអញយល់ គឺមេវិទ្យា មិនអ្នកដទៃ
ក្រៅក្រែកនានា ដ្បិតកាលនោះវា ពួនពុំឲ្យយល់ ៗ
ក្នុងព្រៃស្ងាត់ វាចេញបាត់ តាមមើលកិច្ចកល
មិនគឺនរណា យាត្រាទៅយល់ ដ្បិតយប់សូនសល់
គេដេកគ្រប់គ្នា ៗ ឲពីនេះនឹង កើតក្ដីកុំដឹង
ក្រៃក្រមហិមា ដឹងដល់យក្ខយុង សោកទ្រង់ក្រោធា
មួយព្រះមាតា បិតាឯនាយ ៗ ពានពឹងសំអប់
រិងប្រួតប្រទុប ទោសទុក្ខសម្ពាយ ឲគិតទៅគ្រប់
រីងថប់អំបាយ ទ្រូងទ្រូតស្ញើផ្កាយ គានគឹងពេកពន់ ៗ

សង្វាតផ្សងយស បែជាក្លាយចាស់ ថោកថយសក្ដិបុណ្យ
វិបាកកាយកម្ម ប្រចាំលើសលន់ ឲ្យរងទុក្ខធ្ងន់
ពិតពុំស្រាកស្រាន្ត ៗ ឱយើងនេះម្ដង ខាតខុសបំណង
ប្រាជ្ញាពុំបាន តែងគោងគំនិត គុនគិតយល់ខាន
ខុះខូចទាំងប្រាណ ប្រាំពីរអគ្គា ៗ នាងគិតស្ងុកស្ងក់
មុខមិញអាក្រក់ ក្អែកសរសោះសា សន្ធៃសន្ធឹក
ស្ពោតស្ពិកទុរា ស្ងប់ស្ងួតក្រ្ដា ស្រពោនពេកក្រៃ ៗ
ឯអគ្គព្រះបាទ សោយសោកនាងនាថ នូវពរបុត្រនៃ
ថាទិះទុស្ងួន ខ្ញិមខ្លួនថ្លើមថ្លៃ ក្រែងតែបងខ្វែ
នោះទើបបងខាន ៗ បើជីវិតរស់
បងនឹងតាមពោះ ទៅរកកល្យាណា ទោះក្សត្រយក្សា
គ្រោះធាហៅហាន ពុំអត់ទោសប្រាន ដល់ទៅប្រហា ៗ
បងមិនស្ដាយខ្លួន ស្ដាយតែប្អូនស្ងួន នឹងបុត្រពំនារ
ទោះបីបងក្សែ ប្រឡៃជន្ទា ខ្មោចបងនេះណា
ផ្ញើលើប្អូនហោង ៗ ហើយព្រះភូមី ប្រាប់អស់មន្ត្រី
ឲ្យរៀបពលផង ស្ដេចនឹងលេលា យាត្រាដោយដង
តាមព្រះប្អូនហោង នឹងបុត្រពុំនារ ៗ មន្ត្រីទាំងឡាយ
ប្រុងប្រៀបខ្វល់ខ្វាយ តែងតាមអាជ្ញា ហើយឡើងក្រាបទូល
ឥសូសិរសា ទើបស្ដេចទៅលា ទាំងពីរក្សត្រក្សាន្ត ៗ

ព្រះវរបិតា នូវនាងសច្ចា ទេវីប្រធាន
ឥនអគ្គិសិរសា វន្ទាក្សត្រក្សត្ត ទូលថាសូមទាន
ជ្រាបព្រះទ័យា ៗ ខ្ញុំបុត្រវរលក្ខណ៍ សូមក្រាបលាអ្នក
ចេញចាកសេមា នឹងតាមស្រីបំ ប៉ាថោងថ្ងៃថ្ងា
នឹងឥរស្យា ឯសឹងហុននាយ ៗ មួយបើបានយល់
មុខមាសនិមល ថ្មើមថ្ងៃពន្រាយ យល់ជាកូនប្រុស
រួបរស់រូបកាយ វិលវឹងថ្ងាត់ថ្ងាយ បង្គំវន្ទា ៗ
ប្រសិនខុសខាត ទៅហើយពុំបាន យុងយល់កក្ត្រា
កុំស្ដេចទន្ទឹង ទូលបង្គំណា តាមទៅលុះត្រា
ជួបជួនជួបប៉ន់ ៗ ទោះក្សត្រយក្ខយុង ក្រោធក្រៃពុំទ្រង់
ករុណាឡើយហោង តាមបុណ្យអាត្មា កាលគ្រានេះម្ដង
កូនទទួលរង ទោសតាមវេរា ៗ ពីព្រះបក្រិ
ស្ដាប់បុត្រពីសី ទូលទើបក្សត្រា បើកបន្ទូលថ្កាន
សងសានត្រាស់ថា កូនអើយបើបា តាមទៅគាប់ក្រៃ ៗ
អាណិតនាងណា នូវបុត្រសង្សា ចាកចេញទីទៃ
យើងតែងតានតឹង វិសរឹងអាឡៃ ឥអាសូក្រៃ
ធ្លាប់យល់កក្ត្រា ៗ មួយបើបាទៅ ចូលដល់លំនៅ
អាសុរិនពជា ទោះស្ដេចយក្ខខ្ញាល់ អម្បាលដេជា
ម្ដេចៗកុំបា ប្រទុស្ដធ្វើយស្នង ៗ បូរខំអត់ឥន

ប្រាណប្រែបលំទោន កុំបាឲ្យគ្គង់ ព្រះទ័យយក្សា
ខ្ញាំងខ្លាក្តាត់ហោង អង្វរសាសង ឲ្យស្រួលចិន្តា ។
រិភជបុត្ររតន៍ ទិនអង្គប្រតិបត៍ន៍ ទទួលវាចា
កាន់គួបចង់ប៉ាំ បណ្តាំបិតា បង្គំលុតលា
ចេញចាកពរគ្គង ។ ឡើងគង់គុជ្ឈសា ពលពាលគ្រៀបគ្រា
វៃហព្រះប្យះប្យង ទាហានសេនា យោធាឝឹងកង
សូរសព្ទរំពង បង្អៀតមាគ៌ា ។ កិលៀងទាំង ៤
វៃងរក្សាសួន ពុំឲ្យឃ្លាតឃ្លា តាមហៃព្រះបាទ
ននាចថ្ងៃថ្ងា ស្តេចដល់អដ្ឋា ព្រៃព្រឹក្សទួលទី ។

(ខ្សែ ៥ សង្ខេបតែប៉ុណ្ណេះ)

ខ្សែ ៦ ដើម ស្តេចជ័យជេតវង្វេងផ្លូវអស់រយៈ ៣ ឆ្នាំ

កណ្តាល ទ្រាយធិប៉េសកុមារត្រូស្តេចដៃជេត

ថាស្តេចជាបិតានឹកខ្វល់ខ្វាំងណាស់ទើបបាញ់ស្តេចទឹងផ្លូវ

បុង នាងចំប៉ាជោងទឹងស្តេចជ័យជេតសោក

សង្រែងកល់វេលាដោយជួបហើយៗពុំបានរួមមេត្រី

សៀវភៅដែលផ្សាយចេញពីគេហស្ថាន គីម-គី

រឿងព្រះថោងនាងនាគទី ១ ដល់-៦ . . .	១ សៀវភៅថ្លៃ	១០'០០
ទេវតាភាសិតនឹងពុទ្ធភាសិត	,,	៨'០០
សម្ភារសិក្ខាបទ គោលសិក្សាជំនួយធម្មវិន័យ .	,,	១២'០០
វេយ្យាករណបាឋទី ១	,,	១៨'០០
,, ,, ទី ២	,,	១៧'០០
វេយ្យាករណ៍ខ្មែរ	,,	១៣'០០
លេខទៀរ៍	,,	១៥'០០
បត្តិទានាទិគាថា គឺ ឥមិនាប្រែ	,,	៦'០០
ធម្មបញ្ហា	,,	៦'០០
ប្រវត្តិព្រះអរហន្តកធាតុ	,,	៦'០០
សមាធិនិទ្ទេសសង្ខេប	,,	៣០'០០
ប្រស្នាគិហិបដិបត្តិ.	,,	១៨'០០
វិធីប្រែបាលី	,,	២៥'០០
ប្រស្នាអភិធម្ម	,,	២៥'០០
ប្រស្នាត្រៃគុណ	,,	២៥'០០
សាមណេរវិន័យបញ្ហា	,,	១៨'០០

សៀវភៅកំពុងបោះពុម្ព ឬ ប្រុងនឹងបោះពុម្ពតទៅ

រឿងព្រះបាទអជាតសត្រូវ — រឿងមេទ័ពក្រិស

រឿងនិទានទេវទត្ត — រឿងព្រះសុវណ្ណវង្ស

ការផ្សាយរបស់

លេខ ៨៨ វិថីអែមេក្រង ភ្នំពេញ

ជិតរោងកុន ព្រហ្មបាយ័ន ពិចាន់ះគិតញ្ញូប

សេចក្តីជូនដំណឹង

បណ្ណាគារខ្ញុំបាទ មានទទួលបង់គ្រប់សៀវភៅ មានជាវព្រះពុទ្ធរូប បថតផ្សេងៗ គឺព្រះរូបព្រះករុណា និងសម្តេចសង្ឃនាយកជាដើម និងសៀវភៅធម៌ សៀវភៅរឿង គ្រឿងសរសេរ សង្ឃដិកា ធាយា សំបុត្រកំណើត កាតកូនសិស្សនិងសៀវភៅបារាំង-ខ្មែរផ្សេងៗ ជាច្រើន ៗ

សូមទំមត្ត និងអញ្ជើញលោកអ្នកចូលជាវទិញ ដោយមេត្រី ៗ

បើទិញដុំ យកទៅលក់ទៀត ខ្ញុំគិតរង្វាន់ជូនយ៉ាងគួរសម ៗ

ព.ស. ២៤៩៦ គ.ស. ១៩៥៣

ថ្លៃ ១២៛០០

) រោងពុម្ព ភាព-ភាំ ភ្នំពេញ (